

Den Europæiske Unions Tidende

L 124

Dansk udgave

Retsforskrifter

55. årgang

11. maj 2012

Indhold

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 398/2012 af 7. maj 2012 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af natriumcyclamat med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina 1
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 399/2012 af 7. maj 2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur 11
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 400/2012 af 7. maj 2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur 13
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 401/2012 af 7. maj 2012 om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur 15
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 402/2012 af 10. maj 2012 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af aluminiumsradiatorer med oprindelse i Folkerepublikken Kina 17
- ★ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 403/2012 af 10. maj 2012 om 170. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen 32

Pris: 4 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2012 af 10. maj 2012 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager	34
---	----

DIREKTIVER

★ Kommissionens direktiv 2012/16/EU af 10. maj 2012 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF med henblik på at optage saltsyre som et aktivt stof i bilag I hertil ⁽¹⁾	36
---	----

AFGØRELSER

2012/250/EU:

★ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 8. maj 2012 om ændring af beslutning 2008/855/EF for så vidt angår dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Tyskland (meddelt under nummer C(2012) 2992) ⁽¹⁾	39
---	----

III Andre retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

★ EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 35/10/KOL af 3. februar 2010 om 80. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjeelse af et nyt kapitel om statsstøttereglernes anvendelse på public service radio- og tv-virksomhed	40
---	----

Berigtigelser

★ Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 392/2012 af 1. marts 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningstøretumblere (EUT L 123 af 9.5.2012)	56
--	----

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 398/2012

af 7. maj 2012

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af natriumcyclamat med oprindelse i bl.a. Folkerepublikken Kina

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

fra individuelt nævnte kinesiske producenter med en resttold på 0,26 EUR/kg på importen fra andre producenter (»gældende told«).

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

1.2. Anmodning om en fornyet undersøgelse

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9, stk. 4, og artikel 11, stk. 3, 5 og 6,

- (2) En anmodning om en delvis interimundersøgelse (»den nuværende undersøgelse«) i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev indgivet af Productos Aditivos S.A., som er den eneste EU-producent af natriumcyclamat og klageren i den oprindelige undersøgelse (»klageren«). Anmodningen var begrænset til dumpingaspektet og til Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co., Ltd. (»GT Enterprise« eller »den pågældende virksomhed«), som indgår i Rainbow Rich-gruppen (»den pågældende virksomhedsgruppe«, »Rainbow-gruppen« eller »Rainbow«), som også var en af de individuelt nævnte kinesiske producenter i den oprindelige undersøgelse. Antidumpingtolden på importen af varer produceret af GT Enterprise er på 0,11 EUR/kg, og den gældende told på importen fra andre producenter i den pågældende virksomhedsgruppe er på 0,26 EUR/kg (dvs. resttolden).

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) efter høring af det rådgivende udvalg, og

- (3) Klageren fremlagde umiddelbare beviser for, at de gældende foranstaltninger ikke længere er tilstrækkelige til at modvirke den skadevoldende dumping.

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Gældende foranstaltninger

- (1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 435/2004 ⁽²⁾ efter en antidumpingundersøgelse (»den oprindelige undersøgelse«) en endelig antidumpingtold på importen af natriumcyclamat med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina« eller »det pågældende land«) og Indonesien. Efter en udløbsundersøgelse indførte Rådet ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010 ⁽³⁾ en endelig antidumpingtold for en periode på yderligere fem år. Foranstaltningerne blev fastsat til niveauet for dumping og bestod af en specifik antidumpingtold. Tolden for Kina varierer mellem 0 og 0,11 EUR/kg på importen

1.3. Indledning af en delvis interimundersøgelse

- (4) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at anmodningen indeholdt tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettigede indledningen af en delvis interimundersøgelse, og offentliggjorde den 17. februar 2011 en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾ om indledning af en delvis interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3, begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet for så vidt angår GT Enterprise.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT L 72 af 11.3.2004, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 140 af 8.6.2010, s. 2.

⁽⁴⁾ EUT C 50 af 17.2.2011, s. 6.

1.4. Den pågældende vare og samme vare

- (5) Den undersøgte vare er natriumcyclamat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 2929 90 00 (»den pågældende vare«).
- (6) Som i forbindelse med tidligere undersøgelser blev det i denne undersøgelse påvist, at den pågældende vare, der produceres i Kina og sælges til Unionen, med hensyn til fysiske og kemiske egenskaber og brug er identisk med den vare, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i Indonesien, som blev anvendt som referenceland i denne undersøgelse. Det konkluderes derfor, at varer, der sælges på hjemmemarkedet i Indonesien, og varer, der sælges af den pågældende virksomhedsgruppe på EU-markedet, er samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

1.5. Berørte parter

- (7) Kommissionen underrettede officielt klageren, den pågældende virksomhed og repræsentanter for det pågældende land om indledningen af undersøgelsen. Kommissionen underrettede desuden producenter i Indonesien om indledningen af undersøgelsen, da det påtænkes at anvendes Indonesien som muligt referenceland.
- (8) Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der blev fastsat i indledningsmeddelelsen. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.
- (9) For at indhente de oplysninger, som den anså for nødvendige til sin undersøgelse, sendte Kommissionen et spørgeskema til den pågældende virksomhed og modtog besvarelser fra fem virksomheder i Rainbow-gruppen inden for den fastsatte frist. (Da Rainbow-gruppen nu består af to produktionsvirksomheder (hvoraf den ene er GT Enterprise), en råvareleverandør, en virksomhed, der tidligere var beskæftiget med den pågældende vare, men nu er passiv, og en forhandler i Hongkong, omfattede undersøgelsen hele gruppens aktiviteter). Kommissionen sendte også spørgeskemaer til producenter i Indonesien. En indonesisk producent var villig til at fremlægge oplysninger i forbindelse med denne undersøgelse og indsendte en delvis spørgeskema-besvarelse.
- (10) Kommissionen indhentede og kontrollerede alle de oplysninger, den anså for nødvendige til analysen med henblik på markedsøkonomisk behandling og individuel behandling samt konstatering af dumping. Kommissionen gennemførte kontrolbesøg hos følgende virksomheder i den pågældende virksomhedsgruppe:

- Golden Time Enterprises (Shenzhen) Co. Ltd., Shenzhen, Kina, (GT Enterprise)
- Jintian Industrial (Nanjing) Co. Ltd., Nanjing, Kina

- Golden Time Chemical (Jiangsu) Co. Ltd., Jiangsu, Kina
- Nanjing Jinzhang Industrial Co. Ltd., Nanjing, Kina
- Rainbow Rich Ltd., Hongkong.

1.6. Den nuværende undersøgelsesperiode

- (11) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. januar 2010 til 31. december 2010 (»den nuværende undersøgelsesperiode« eller »NUP«).

2. UNDERSØGELSESRISULTATER

2.1. Markedsøkonomisk behandling

- (12) I antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes den normale værdi i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1-6, for de producenter, der opfylder kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Til orientering er de kriterier i artikel 2, stk. 7, litra c), i grundforordningen, som de ansøgende virksomheder skal godtgøre, at de opfylder, kort beskrevet nedenfor:
- Erhvervsmæssige beslutninger træffes, og omkostninger afholdes på markedsvilkår og uden væsentlig indgriben fra statens side; i den sammenhæng skal udgifterne til de vigtigste input i alt væsentligt afspejle markedsværdierne.
 - Regnskaber underkastes uafhængig revision efter internationale revisionsstandarder og anvendes til alle formål.
 - Der må ikke være videreført væsentlige fordrejninger fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system.
 - Der sikres retligt sikre og stabile forhold gennem konkurs- og ejendomslove.
 - Valutaomregninger finder sted til markedskurs.
- (13) Den pågældende virksomhedsgruppe anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), og indsendte ansøgningsskemaer for fire producenter beliggende i Folkerepublikken Kina. Kommissionen indhentede og efterprøvede de oplysninger, som den havde anset for nødvendige, og som virksomhederne havde anført i ansøgningen, ved kontrolbesøg hos virksomhederne.
- (14) Det fremgår af denne undersøgelse, at den pågældende virksomheds situation har ændret sig, siden den oprindelige undersøgelse blev gennemført. Det konstateredes, at GT Enterprise ikke længere opfylder samtlige kriterier for markedsøkonomisk behandling. Desuden er Rainbow-gruppen i forhold til den oprindelige undersøgelse blevet udvidet og omstruktureret. De andre virksomheder

- i gruppen, som indsendte ansøgningsskemaer, kunne heller ikke påvise, at de opfyldte samtlige kriterier for markedsøkonomisk behandling.
- (15) Hvad angår det første kriterium for erhvervmæssige beslutninger og statslig indgriben, blev det konstateret, at de lokale myndigheder har beføjelser til at gribe ind i forbindelse med ansættelse og afskedigelse af personale i en af gruppens virksomheder. Derudover besidder de lokale myndigheder en stor andel af aktierne i den virksomhed, der producerer råvarer. Der var tegn på væsentlig statslig indgriben i leverancer af råvarer til virksomheden (elektricitet og vand) og fra virksomheden til de forretningsmæssigt forbundne virksomheder, i arbejdskraftomkostninger og i virksomhedens drift og beslutningstagning. Eksempelvis udlånte den statslige aktionær personale til råvareproducenten på betingelser, som virksomheden ikke kunne gøre rede for. Virksomheden har desuden haft vedvarende tab, idet den har solgt råvarer til unormalt lave priser til de forretningsmæssigt forbundne virksomheder, uden yderligere kompensation eksempelvis i form af overskudsfordeling. Gennem opbygningen af disse tab har den statsejede råvareproducent påvirket beslutningerne i de forretningsmæssigt forbundne virksomheder vedrørende køb af råvarer til produktionen af natriumcyclamat. Endelig var der tegn på, at et lokalt statsligt organ griber ind og påvirker en anden virksomheds finansierings- og investeringsbeslutninger.
- (16) Hvad angår det andet kriterium vedrørende regnskaber, viste undersøgelsen, at regnskaberne hos samtlige medlemmer af den pågældende virksomhedsgruppe ikke var i overensstemmelse med internationale regnskabsstandarder, da der i regnskaberne blev konstateret en række væsentlige fejl og mangler, som ikke var blevet indberettet af revisorerne.
- (17) Hvad angår det tredje kriterium, blev det konstateret, at der var overført fordrejninger fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system gennem levering af infrastrukturinvesteringer til en virksomhed i gruppen uden vederlag. Samme virksomhed havde fordel af favorable betingelser for leje af den jord, virksomheden benytter. De andre virksomheder i gruppen kunne ikke bevise, at de erhvervede deres brugsrettigheder til jord mod betaling, og/eller at betalingen havde afspejlet markedsværdierne. Endelig var en virksomhed ikke i stand til at bevise, at visse aktiver, som var blevet overført til den, blev modtaget mod betaling, eller at priserne afspejlede markedsværdierne.
- (18) Endelig blev det vedrørende det fjerde og femte kriterium konstateret, at virksomhederne opfyldte kriterierne, idet de anvendte egnede love om konkurs og ejerforhold, som garanterede stabilitet og retssikkerhed. Valutaomregningerne foregik til eller i henhold til Bank of Chinas officielle kurs.
- (19) Virksomhedsgruppen fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til ovennævnte konklusioner. Klageren havde ingen kommentarer, men virksomhedsgruppen modsatte sig flere punkter. Nogle af disse bemærkninger blev gentaget efter den endelige fremlæggelse af de kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at indføre endelige foranstaltninger. De vigtigste bemærkninger er omtalt i nedenstående betragtninger.
- (20) Rainbow-gruppen påstod først, at Kommissionen ulovligt indførte en forpligtelse til på ny at opfylde betingelserne for markedsøkonomisk behandling, idet gruppen blev indrømmet markedsøkonomisk behandling i den oprindelige undersøgelse og i udløbsundersøgelsen, og at den lovbestemte forpligtelse til at anvende den samme metode i fornyede undersøgelser som i den oprindelige undersøgelse således ikke blev overholdt. Gruppen påstod, at Kommissionen ikke har påvist, at virksomhedens situation har ændret sig på en måde, der kan berettige anvendelsen af en anderledes metode end i den oprindelige undersøgelse. Den klagende part påstod, at flere af de punkter, som Kommissionen havde identificeret, allerede forefandt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, og at Kommissionens nye resultater således ikke vedrørte nye omstændigheder, men blot er en anderledes fortolkning af de samme omstændigheder.
- (21) Det skal bemærkes, at der i modsætning til den klagende parts påstand blev anvendt den samme metode både i den oprindelige undersøgelse og i den nuværende undersøgelse, hvorved der blev taget behørigt hensyn til den kendsgerning, at visse omstændigheder havde ændret sig siden den oprindelige undersøgelse. Selv om den klagende parts argumentation skulle være korrekt i forbindelse med visse forhold, som ganske rigtigt var de samme i både den oprindelige og den nuværende undersøgelse, navnlig i relation til GT Enterprises aftale om brugsret til jord, skal følgende dog bemærkes. I den nuværende undersøgelse konstateredes der nye forhold, der selv om de allerede forefandt under den oprindelige undersøgelse, ikke var blevet fremlagt på dette tidspunkt af GT Enterprise, som f.eks. de lokale myndigheders beføjelser til at godkende ansættelse og afskedigelse af virksomhedens personale. Endelig har virksomhedens omstændigheder vedrørende det andet kriterium også ændret sig siden den oprindelige undersøgelse. Dette skyldes, at det i den nuværende undersøgelse blev konstateret, at GT Enterprise i NUP ikke havde ét klart sæt regnskaber, som revideres uafhængigt i henhold til internationale regnskabsstandarder (IAS), og som anvendes til alle formål.
- (22) Den klagende part forklarede, at den mente at have fremlagt oplysninger om de lokale myndigheders beføjelser til at godkende ansættelse og afskedigelse af virksomhedens personale ved i den oprindelige undersøgelse at fremlægge den samme vedtægt som i den nuværende undersøgelse. Oversættelsen af denne vedtægt, som den

klagende part fremlagde både i den oprindelige undersøgelse og i den nuværende undersøgelse, var ufuldstændig, idet den ikke indeholdt oplysninger om de lokale myndigheders beføjelser i henhold til vedtægten.

- (23) Rainbow-gruppen påstod desuden, at ordningen med markedsøkonomisk behandling blev indført for lande med en overgangsøkonomi, dvs. fra tidligere ikke-markedsøkonomiske systemer til en markedsøkonomi. Det ville derfor være ulogisk at anmode en virksomhed, der allerede var berettiget til markedsøkonomisk behandling, om igen at fremlægge tilstrækkelig dokumentation som led i en interimundersøgelse for, at den stadig er berettiget til markedsøkonomisk behandling. Det skal i den forbindelse bemærkes, at grundforordningen ikke giver anledning til en sådan fortolkning, som ville være til hinder for at anvende grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), i forbindelse med undersøgelser, der indledes i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Denne påstand måtte derfor afvises.
- (24) Rainbow-gruppen påstod desuden i forbindelse med det proceduremæssige krav i artikel 2, stk. 7, litra c), at en beslutning om markedsøkonomisk behandling skal træffes senest tre måneder efter indledningen af undersøgelsen. Rainbow erkender selv, at en overskridelse af denne frist ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at anfægte undersøgelsesresultaterne, men fremhæver, at Kommissionens tjenestegrene allerede var i besiddelse af de oplysninger, der er nødvendige til at beregne dumpingmargenen, på det tidspunkt, hvor konklusionerne om markedsøkonomisk behandling blev fremlagt. I sin argumentation ser Rainbow dog bort fra det forhold, at selv om Kommissionen af administrative årsager anmodede om og kontrollerede alle nødvendige oplysninger fra den pågældende virksomhedsgruppe samtidigt, havde den ikke haft oplysninger til rådighed om referencelandet, som ville have gjort det muligt at fastlægge dumpingmargenen i tilfælde af afslag på markedsøkonomisk behandling. Tidspunktet for afgørelsen om markedsøkonomisk behandling havde således ingen indvirkning på indholdet. På grundlag af ovenstående blev påstanden afvist som ubegrundet.
- (25) Hvad angår det første kriterium, blev der fremsat en generel påstand om, at den teoretiske mulighed for statslig indgriben eller statslig kontrol i sig selv ikke automatisk betyder, at der er en faktisk og væsentlig statslig indgriben, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c). Rainbow citerer gentagne gange en afgørelse fra Retten i Første Instans ⁽¹⁾ og påstår, at statslig kontrol ikke kan

sidestilles med statslig indgriben, idet det »fører til, at statskontrollerede selskaber principielt udelukkes fra tildeling af SEM-status, uafhængigt af i hvilken faktisk, retlig og økonomisk sammenhæng disse selskaber konkret driver virksomhed«. Rainbow påstår endvidere, at det ville medføre en urimelig bevisbyrde for virksomheder, der ansøger om markedsøkonomisk behandling, hvis de skal bevise, at der aldrig er mulighed for statslig indgriben i virksomhedens beslutninger. Desuden påstår virksomheden, at statslig indgriben ville gøre virksomhedens beslutninger uforenelige med markedshensyn, hvilket ville være i strid med det første kriterium.

- (26) I den nuværende undersøgelse blev det i modsætning til ovenstående påstande fra Rainbow-gruppen fastslået, at der var specifik og omfattende statslig indgriben i driften af flere virksomheder i gruppen. Hvad angår den virksomhed i gruppen, hvor ansættelse og afskedigelse af personale er underlagt de lokale myndigheders accept, fremgår det faktisk tydeligt af virksomhedens egne interne regler, dvs. vedtægten, at staten har beføjelser til at gribe ind i de driftsmæssige beslutninger. I en anden af gruppens virksomheder blev det konstateret, at den statslige partner havde stor indflydelse i virksomheden, og at dette var uforeneligt med markedshensyn. For det første havde den statslige partner indskudt hovedparten af kapitalen i denne virksomhed, uden at dette fremgik af partnerens ejerandel. Dernæst var virksomheden konstant tabsgivende, hvilket især var skadeligt for den statslige partner i betragtning af den investerede kapital. Endelig havde den statslige partner selv vedvarende tab, da den leverede råvarer såsom vand og elektricitet til virksomheden til priser under markedsprisen og uden passende betaling.
- (27) Hvad angår konklusionen om statslig indgriben i finansierings- og investeringsbeslutninger hos et andet medlem af den pågældende virksomhedsgruppe, blev det påstået, at Kommissionens faktiske konklusioner om et lån og betingelserne herfor var ukorrekte. Kommissionen er imidlertid i besiddelse af beviser, som blev indsamlet i forbindelse med kontrollen, som viser, at det lokale statslige organ pålagde virksomheden at tage et lån, som ikke havde relation til virksomhedens drift. Virksomheden argumenterer, at finansieringsbeslutningerne blev truffet som en tjeneste til det statslige organ og ikke som en forpligtelse, og at den pågældende transaktion ikke indebar særlige risici for virksomheden, da den ville have haft mulighed for at søge kompensation gennem unkladelse af betaling for forsyningsgoder faktureret af det pågældende organ. De beviser, som Kommissionen har indsamlet, viser, at virksomhedens brugsret til jord indirekte bruges som sikkerhed i den pågældende finansielle transaktion, og at virksomheden derfor

⁽¹⁾ Retten i Første Instans' dom af 17.6.2009 i sag T 498/04, Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd. mod Rådet for Den Europæiske Union, Sml. II, s. 1969, præmis 92.

- bærer en omfattende risiko. Brugsretten til jord blev erhvervet hos det samme statslige organ, som virksomheden påstår at have gjort en tjeneste. Påstanden om, at en kompensation ville have været mulig gennem undladdelse af betaling for forsyningsgoder, er udtryk for en grundlæggende fejlfortolkning af de grundlæggende regnskabsstandarder (modregning) og modsiger virksomhedens yderligere påstand om, at indgriben i finansielle transaktioner som sådan ikke medfører indgriben i »virksomhedernes beslutninger om priser, omkostninger og inputs«, jf. artikel 2, stk. 7, litra c). Desuden påvirkes investeringsbeslutningerne tydeligvis af det statslige organ, da der er fastlagt virksomhedsspecifikke betingelser i virksomhedens aftale om brugsret til jord vedrørende de investeringer, der skal gennemføres, og da disse betingelser går ud over de lokale planlægningslove i modsætning til, hvad virksomheden hidtil har fastholdt. Påstanden om, at statslig indgriben i finansierings- og investeringsbeslutninger ikke kan sidestilles med indgriben, jf. artikel 2, stk. 7, litra c), afvises derfor.
- (28) Hvad angår den virksomhed i gruppen, der producerer en af de råvarer, der anvendes til fremstilling af natriumcyclyamat, blev det påstået, at eventuelle mangler i forbindelse med virksomhedens beslutningstagning og finansielle situation ville have haft en meget begrænset indvirkning, idet råvarer produceret af denne virksomhed kun udgør ca. 10 % af omkostningerne til produktion af natriumcyclyamat. Kommissionen var i stand til at beregne forskellen mellem den rentable salgspris og den faktiske salgspris for råvaren, og virksomheden foreslog derfor, at det ville være mere hensigtsmæssigt at justere omkostningerne til lavprisråvarer i stedet for at afslå markedsøkonomisk behandling. Målet med vurderingen med henblik på markedsøkonomisk behandling er imidlertid at konstatere, om udgifterne afspejler markedsværdien, og om virksomhedens beslutninger træffes på grundlag af markedsvilkårene. Det skal bemærkes, at det af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), klart fremgår, at udgifterne til de vigtigste input i alt væsentligt skal afspejle markedsværdierne, hvis betingelserne for markedsøkonomisk behandling skal opfyldes, og der nævnes ingen mulighed for at justere de fordrejede omkostninger til de vigtigste råvarer. Denne påstand må derfor afvises.
- (29) Virksomheden påstod vedrørende de unormalt lave priser, der betales for vand og elektricitet og arbejdskraftomkostninger, at de ikke udgør væsentlige input, da de kun udgør ca. 14 % af de samlede omkostninger til produktion af råvaren, hvilket må afvises, da der — både enkeltvis og kumuleret — er tale om tilstrækkelige omkostningselementer til at kunne påvirke virksomhedens samlede omkostninger. Hvad angår arbejdskraftomkostningerne, skal det også bemærkes, at det ikke var muligt at kontrollere disse elementer fuldt ud, da virksomheden ikke kunne fremlægge kontrakter eller anden dokumentation. Det kunne derfor ikke fastslås, om disse omkostninger afspejler markedsværdierne.
- (30) Hvad angår det andet kriterium, blev det påstået, at Kommissionen så bort fra kriteriet om væsentlighed, som fastsætter, at udeladelser eller fejlagtige oplysninger vedrørende poster kun anses for væsentlige, hvis de kan have indflydelse på økonomiske beslutninger, som brugerne træffer på grundlag af årsregnskabet, og at sådanne uvæsentlige mangler ikke nødvendigvis skal indberettes af revisoren.
- (31) Der var, i modsætning til virksomhedens påstand, tale om alvorlige mangler i virksomhedernes regnskaber i forhold til de grundlæggende regnskabsprincipper (jf. følgende afsnit). Dernæst er målet med at kræve et klart sæt regnskaber med henblik på markedsøkonomisk behandling ikke, at en bruger skal kunne træffe økonomiske beslutninger, men at sikre, at regnskaberne giver et sandfærdigt og retfærdigt billede af indtægter, omkostninger mv. Målet med undersøgelsen vedrørende markedsøkonomisk behandling er at fastslå, om regnskaberne føres og revideres i henhold til de internationale regnskabsstandarder.
- (32) Rainbow-gruppen anfægtede, at dens virksomheder overtrådte elementer af IAS-reglerne og den regnskabspraksis, der er nævnt i vurderingen med henblik på markedsøkonomisk behandling, f.eks. periodiseringsprincippet, princippet om korrekt gengivelse af transaktionerne samt modregning, princippet om fortsat drift, korrekt klassificering af regnskabsposter, indregning af tab, kun virksomhedsrelaterede transaktioner og -opførelser i regnskabet, korrekt klassificering og afskrivning af udgifter, overholdelse af IAS og/eller de kinesiske GAAP-regler om indregning af værdien og nedskrivning af aktiver. Ovennævnte overtrædelser af IAS-reglerne blev konstateret gennem oplysninger, som gruppen fremlagde i ansøgningen om markedsøkonomisk behandling, og samtlige aspekter blev undersøgt under kontrolbesøg i virksomhederne. Virksomhedernes påstande om disse aspekter, som blev fremsat efter fremlæggelsen af konklusionerne vedrørende markedsøkonomisk behandling, var ikke af en sådan art, at de kunne berettige en ændring i konklusionen om, at virksomhederne i disse aspekter ikke opfyldte det andet kriterium.
- (33) Hvad angår det tredje kriterium, påstod Rainbow-gruppen, at levering af infrastrukturinvesteringer uden vederlag til en virksomhed er en normal aktivitet, som også finder sted i markedsøkonomier med henblik på at tiltrække investeringer, og at indvirkningen af denne form for støtte var ubetydelig for virksomhedens økonomiske situation i NUP. Det forhold, at en

virksomhed kan undlade at betale for infrastrukturudviklinger og samtidig have fordel af meget lave lejepriser for samme jord afspejler dog ikke en normal situation i en markedsøkonomi. Denne fordel havde derimod en direkte indvirkning på produktionsvirksomhedens finansielle situation og dens evne til at træffe beslutninger ud fra markedshensyn.

- (34) Kommissionen accepterede den klagende parts argumenter vedrørende GT Enterprises brugsret til jord, jf. betragtning 21. De argumenter, der blev fremsat i forbindelse med de øvrige virksomheders brugsret til jord, var dog ikke af en sådan art, at de kunne ændre konklusionerne, da virksomheden selv erkendte, at den i et tilfælde ikke havde betalt de aftalte beløb for sin brugsret til jord. Hvad angår et andet tilfælde af brugsret til jord, påstod Rainbow-gruppen, at priserne for jord i den region var steget markant, og at det derfor var normalt, at jordens værdi var væsentligt større nogle få år efter erhvervelsen. De beviser, som virksomheden fremlagde, vedrørte dog prisstigninger for boligejendomme i regionen og er derfor irrelevante. Rainbow påstod i sidste ende, at Kommissionens metode med at indhente positive beviser for, at en virksomhed har betalt en pris, der afspejler markedsværdien, påfører virksomheden en urimelig bevisbyrde. Det fremgår dog tydeligt af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c), at en anmodning om markedsøkonomisk behandling skal »indeholde tilstrækkelige beviser for, at producenten driver virksomhed under markedsøkonomiske vilkår«. Påstanden blev derfor afvist.
- (35) Rainbow-gruppen anfægtede konklusionerne om aktiver overført til en virksomhed uden betaling eller til en pris, der afspejler markedsværdien, ud fra den betragtning at denne virksomhed indstillede sin produktion i NUP. Virksomheden indstillede ganske rigtigt sin produktion. Virksomheden solgte dog stadig allerede fremstillede varer på hjemmemarkedet. Der måtte derfor også foretages en analyse med henblik på markedsøkonomisk behandling for denne virksomhed for at fastslå, om der var overført væsentlige fordrejninger fra det tidligere ikke-markedsøkonomiske system, som kunne påvirke priserne.
- (36) Det konkluderes således, at GT Enterprise ikke opfyldte det første og andet kriterium for markedsøkonomisk behandling, Jintian Industrial (Nanjing) Ltd. opfyldte ikke det andet og tredje kriterium, Golden Time Chemical (Jiangsu) Ltd. opfyldte ikke det første, andet og tredje kriterium for markedsøkonomisk behandling, og Nanjing Jinzhang Industrial Ltd. opfyldte ikke det første, andet og tredje kriterium. Hvis en forretningsmæssigt forbunden virksomhed, der arbejder med fremstilling og salg af den pågældende vare, ikke opfylder kriterierne for markedsøkonomisk behandling, kan der ikke

indrømmes markedsøkonomisk behandling til gruppen af forretningsmæssigt forbundne virksomheder. Ingen af de virksomheder, der blev analyseret individuelt med henblik på markedsøkonomiske behandling, opfyldte således de relevante kriterier, og det konkluderes derfor, at Rainbow-gruppen ikke kan indrømmes markedsøkonomisk behandling. Efter høring af det rådgivende udvalg blev virksomhedsgruppen under disse omstændigheder ikke indrømmet markedsøkonomisk behandling.

2.2. Individuel behandling

- (37) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastsættes der om nødvendigt en landsdækkende told for lande henhørende under nævnte artikel undtagen i tilfælde, hvor virksomheder kan påvise, at de opfylder alle kriterierne for individuel behandling i grundforordningens artikel 9, stk. 5. Til orientering er disse kriterier kort beskrevet nedenfor:
- Eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede virksomheder eller joint ventures, kan frit tilbageføre kapital og fortjeneste.
 - Eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit.
 - Størstedelen af aktierne tilhører private. Statslige tjenestemænd i bestyrelsen eller i ledende stillinger skal være i klart mindretal, eller det skal påvises, at virksomheden er tilstrækkeligt uafhængig af statslig indgriben.
 - Valutaomregninger foretages til markedskursen.
 - Statens indgriben er ikke af en sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige toldsats for individuelle eksportører.

- (38) De to eksporterende producenter i gruppen, som har eksporteret natriumcyclamat i NUP, anmodede om individuel behandling. Det var ikke nødvendigt at foretage en undersøgelse med henblik på individuel behandling for de andre virksomheder i Rainbow-gruppen, da de ikke eksporterer den pågældende vare. På grundlag af de foreliggende oplysninger, som er blevet kontrolleret under kontrolbesøgene, fandt man, at disse to eksporterende producenter opfyldte kravene i grundforordningens artikel 9, stk. 5, og således kunne indrømmes individuel behandling.

2.3. Dumping

2.3.1. Referenceland

- (39) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi for de eksporterende producenter, der ikke er indrømmet markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af prisen eller en beregnet værdi i et tredjeland med markedsøkonomi («referenceland»).
- (40) I indledningsmeddelelsen tilkendegav Kommissionen, at den påtænkte at benytte Indonesien (referenceland i den oprindelige undersøgelse) som egnet referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.
- (41) Kommissionen modtog ingen bemærkninger til valget af referenceland.
- (42) Kommissionen søgte at samarbejde med producenter i Indonesien. Der blev fremsendt breve og relevante spørgeskemaer til alle kendte virksomheder. Blandt de mange kontaktede virksomheder fremsendte kun én producent de oplysninger, der er nødvendige for at kunne fastsætte en normal værdi, og var indstillet på delvist at medvirke ved undersøgelsen. Da virksomheden ikke kunne acceptere et kontrolbesøg på stedet, undersøgte Kommissionen, om de fremlagte oplysninger var fuldstændige og stemte overens. Oplysningerne blev fundet tilstrækkelige og pålidelige med henblik på at fastsætte den normale værdi, og den indonesiske producent blev, hvor det var nødvendigt, anmodet om at uddybe oplysningerne, hvilket skete. Oplysningerne blev sammenholdt med oplysningerne i anmodningen om en fornyet undersøgelse.
- (43) Undersøgelsen viste, at Indonesien har et konkurrencepræget marked for samme vare.
- (44) Undersøgelsen viste desuden, at produktionsmængden hos den samarbejdsvillige indonesiske producent udgør væsentligt mere end 5 % af den kinesiske eksportmængde af den pågældende vare til Unionen, og dermed er produktionen repræsentativ rent mængdemæssigt. Hvad angår samme vares kvalitet, tekniske specifikationer og standarder i Indonesien, blev der ikke konstateret væsentlige forskelle i forhold til de kinesiske varer. Det indonesiske marked blev derfor anset for at være tilstrækkeligt repræsentativt til fastsættelsen af den normale værdi.
- (45) Det skal bemærkes, at der iflg. Kommissionens oplysninger ikke findes produktionsanlæg andre steder i verden, bortset fra de kendte producenter i Spanien, Kina og Indonesien.

- (46) I lyset af ovenstående konkluderes det, at Indonesien vil være et egnet referenceland i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).

2.3.2. Fastsættelse af den normale værdi

- (47) Den normale værdi blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), fastsat på grundlag af oplysninger fra producenten i referencelandet, jf. nedenstående. Det skal bemærkes, at den indonesiske producent blev undersøgt i en tidligere undersøgelse vedrørende importen af natriumcyclamat fra Indonesien⁽¹⁾. De oplysninger, som virksomheden anførte i spørgeskemaet denne gang, blev fundet pålidelige og tilstrækkelige som grundlag for at fastsætte den normale værdi med henblik på denne undersøgelse. Både de gennemsnitlige salgspriser og gennemsnitlige produktionsomkostninger fulgte faktisk den samme tendens på linje med udviklingen i de gennemsnitlige råvareomkostninger. Denne tendens kunne desuden bekræftes af en lignende udvikling i de gennemsnitlige råvareomkostninger på EU-markedet.
- (48) Den indonesiske producents hjemmemarkedssalg af samme vare blev, for så vidt angår mængden, fundet repræsentativt i forhold til den pågældende vare, der blev eksporteret til Unionen af den pågældende virksomhedsgruppe i Kina.
- (49) Kommissionen identificerede efterfølgende de varetyper, der solgtes på hjemmemarkedet af producenten i referencelandet, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Unionen. Det blev konstateret, at den indonesiske producents standardvaretype var direkte sammenlignelig.
- (50) For standardvaretypen, som producenten i referencelandet solgte på sit hjemmemarked, og som fandtes at være direkte sammenlignelig med den varetype, der solgtes med henblik på eksport til Unionen, blev det undersøgt, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2. Hjemmemarkedssalget af natriumcyclamat blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, hvis det samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende type i UP udgjorde mindst 5 % af den samlede solgte mængde af den sammenlignelige type, der eksporteredes til Unionen af den pågældende virksomhedsgruppe.
- (51) Det blev også undersøgt, hvorvidt hjemmemarkedssalget kunne anses for at have fundet sted i normal handel, ved at fastsætte andelen af rentabelt salg for standardvaretypen til uafhængige kunder på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden. Da mængden af rentabelt salg af samme vare for hver varetype udgjorde over 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris på den pågældende type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, blev den normale værdi baseret på den faktiske pris på hjemmemarkedet beregnet som et vejet gennemsnit

⁽¹⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010 (EUT L 140 af 8.6.2010, s. 2).

af priserne på det samlede hjemmemarkedssalg af den varetype i undersøgelsesperioden, uanset om dette salg var rentabelt.

- (52) Ved fastsættelsen af den normale værdi for den varetype, der ikke blev solgt på hjemmemarkedet af producenten i referencelandet, blev den vejede gennemsnitssalgspris for det samlede salg af standardvaretypen anvendt efter en justering for forskelle mellem de to varetyper.

2.3.3. Eksportpris

- (53) Alle eksporterende producenter i den pågældende virksomhedsgruppe foretog eksportsalg til Unionen gennem deres forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomhed, som er beliggende uden for Unionen. Eksportprisen blev fastsat på grundlag af priserne på den pågældende vare, når den blev solgt af den forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomhed til Unionen, dvs. til en uafhængig kunde, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8, på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

2.3.4. Sammenligning

- (54) Den normale værdi og eksportprisen blev sammenlignet på grundlag af priserne ab fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, justeret for forskelle, som påvirkede prisen og pris-sammenligneligheden. Følgelig blev der justeret for forskelle i transport-, forsikrings-, håndterings- og lasteomkostninger samt dermed forbundne omkostninger og kreditomkostninger, hvor dette var berettiget og kunne dokumenteres.

2.3.5. Dumpingmargen

- (55) Dumpingmargenen blev fastlagt på grundlag af en sammenligning af den normale værdi beregnet som et vejede gennemsnit og det vejede gennemsnit af eksportpriserne for alle eksporterende producenter, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.
- (56) Denne sammenligning viste en dumpingmargen på 14,2 %, udtrykt i procent af prisen cif ved Unionens grænse, ufortoldet.

2.4. De ændrede omstændigheders varige karakter

- (57) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det undersøgt, om de omstændigheder, der blev lagt til grund for den gældende dumpingmargen, havde ændret sig, og om denne ændring var af varig karakter.
- (58) De nuværende konklusioner er baseret på afslaget på anmodningen om markedsøkonomisk behandling til den pågældende virksomhedsgruppe i den nuværende undersøgelse, hvorimod GT Enterprise — det medlem af gruppen af forretningsmæssigt forbundne virksomheder, som blev undersøgt i den oprindelige undersøgelse — blev indrømmet markedsøkonomisk behandling. De omstændigheder, der førte til den ændrede konklusion, skyldtes for det første, at Kommissionen i den nuværende

undersøgelse undersøgte fire virksomheder i gruppen i modsætning til kun GT Enterprise i den oprindelige undersøgelse. Gruppen blev for nylig udvidet og omorganiseret med omfattende investeringer, og intet tyder på, at denne situation vil ændres i den nærmeste fremtid. For det andet blev det vedrørende GT Enterprise konstateret, at virksomhedens praksis med ikke at føre et klart sæt regnskaber, som revideres i henhold til internationale regnskabsstandarder, er en etableret praksis, og intet tyder på, at dette vil ændres i fremtiden. Virksomhedens vedtægter, der tillader statslig indgriben, har desuden været gældende i længere tid, og intet tyder på, at de vil blive ændret fremover. Under disse omstændigheder konkluderes det, at gruppens status uden markedsøkonomisk behandling er af varig karakter.

- (59) Hvad angår eksportprisen, viste undersøgelsen desuden en vis stabilitet i den pågældende virksomhedsgruppes prispolitik over en længere periode, idet prisen på den pågældende vare ved eksport til Unionen og andre tredjelande ikke varierede væsentligt og fulgte den samme tendens mellem 2007 og NUP. Dette underbygger konklusionen om, at den nyberegnete dumpingmargen sandsynligvis er af varig karakter.

- (60) Det blev således konkluderet, at det af undersøgelsen fremgik, at den pågældende virksomhedsgruppes struktur og adfærd, herunder de omstændigheder, der førte til indledningen af den nuværende undersøgelse, sandsynligvis ikke ville ændre sig i den nærmeste fremtid på en måde, der kunne påvirke resultaterne af denne undersøgelse. Det konkluderes derfor, at de ændrede omstændigheder er af varig karakter, og at bibeholdelse af foranstaltningen på det nuværende niveau ikke længere er tilstrækkeligt til at modvirke dumping.

3. ÆNDRING AF ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGERNE

- (61) Ud fra konklusionerne om øget dumping og den varige karakter af de ændrede omstændigheder konkluderes det, at de gældende foranstaltninger ikke længere er tilstrækkelige til at modvirke den skadevoldende dumping. De foranstaltninger, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010 vedrørende importen af natriumcyclamat med oprindelse i Kina bør derfor ændres, for så vidt angår GT Enterprise, og der bør indføres den samme told for den anden eksporterende producent i gruppen gennem en ændring af nævnte forordning i overensstemmelse hermed.
- (62) Der kan ikke fastsættes en individuel skadesmargen i den nuværende undersøgelse, idet den er begrænset til en undersøgelse af dumpingaspektet, for så vidt angår GT Enterprise og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder i gruppen. Den dumpingmargen, der blev fastsat i forbindelse med den nuværende undersøgelse, blev derfor sammenlignet med den skadesmargen, der blev fastsat i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Eftersom sidstnævnte var højere end den dumpingmargen, der blev konstateret i den nuværende undersøgelse, bør der indføres en endelig antidumpingtold for

den pågældende virksomhedsgruppe på niveauet for den dumpingmargen, som blev konstateret i den nuværende undersøgelse.

- (63) For så vidt angår foranstaltningens form, blev det fastslået, at den ændrede antidumpingtold burde antage samme form som den told, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010. For at sikre foranstaltningernes effektivitet og forhindre enhver form for prismanipulation blev det fundet hensigtsmæssigt at indføre tolden i form af et bestemt beløb pr. kilo. Som følge heraf bør den antidumpingtold, der indføres på importen af den pågældende vare, som fremstilles og sælges til eksport til Unionen af den pågældende virksomhedsgruppe, og beregnes på grundlag af dumpingmargenen som fastslået i den nuværende undersøgelse i form af et bestemt beløb pr. kilo, være 0,23 EUR/kg.

4. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (64) Den pågældende virksomhedsgruppe såvel som de andre berørte parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det påtænkte at foreslå en ændring af de gældende antidumpingforanstaltninger.

- (65) Rainbow-gruppen fremsatte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Disse bemærkninger vedrørte især tilbagetrækningen af klagen i den igangværende undersøgelse vedrørende importen af natriumcyclyamat med oprindelse i Folkerepublikken Kina, som er begrænset til to kinesiske eksporterende producenter, Fang Da Food Additive (Shen Zhen) Limited og Fang Da Food Additive (Yang Quan) Limited («Fang Da-gruppen») («den parallelle procedure»⁽¹⁾). Rainbow påstod desuden, at tilbagetrækningen af klagen i den parallelle procedure — som en logisk og lovbestemt følge — også skulle føre til en ophævelse af antidumpingforanstaltningerne over for de andre producenter i Kina eller i det mindste en afslutning af den nuværende undersøgelse, for så vidt angår Rainbow-gruppen.

- (66) Rainbow-gruppen anmodede om en ophævelse af de antidumpingforanstaltninger, der blev indført ved Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010, ud fra den påstand, at da det ikke blev konkluderet, at importen fra Fang Da ikke blev dumpet, og/eller importen fra Fang Da ikke forvoldte skade, bør princippet om ikke-forskelsbehandling i grundforordningens artikel 9, stk. 5, anvendes, da det giver mulighed for en ophævelse af de indførte antidumpingforanstaltninger. Som dokumentation for påstandene henviste Rainbow-gruppen til tidligere rådsforordninger, hvor parallelle midtvejsundersøgelser af importen fra flere lande blev afsluttet uden indførelse af foranstaltninger, da der ikke blev indført foranstaltninger i forbindelse med antidumpingundersøgelserne vedrørende importen af de samme

varer fra andre lande (elektrolytkondensatorer (LAEC)⁽²⁾, fladvalsedede produkter af jern eller ulegeret stål)⁽³⁾. Det skal dog bemærkes, at disse sager vedrører undersøgelser, der involverer flere lande, og princippet om ikke-forskelsbehandling blev anvendt over for importen fra forskellige lande. Dernæst bortfaldt foranstaltningerne i disse sager for visse landes vedkommende, fordi der ikke indførtes foranstaltninger over for andre lande, idet Rådet ikke vedtog forslaget inden for de lovbestemte frister (elektrolytkondensatorer (LAEC), fladvalsedede produkter af jern eller ulegeret stål). Selv om det ganske rigtigt blev fundet nødvendigt at afslutte antidumpingprocedurerne i de parallelle undersøgelser i de nævnte tilfælde for at overholde princippet om ikke-forskelsbehandling, har disse ikke nogen relevans for den nuværende undersøgelse. Henvisningen til metoden i mononatriumglutamatproceduren⁽⁴⁾ vedrører et tilfælde, hvor klageren ganske rigtigt trak sin klage vedrørende importen fra Brasilien tilbage, selv om det blev konstateret, at importen blev dumpet. I den sag blev det overvejet ikke at acceptere tilbagetrækningen af klagen, da det blev konkluderet, at indførelsen af foranstaltninger over for de andre lande uden foranstaltninger over for Brasilien ville være diskriminerende.

- (67) Disse to situationer er desuden vidt forskellige. I den parallelle procedure blev klagen trukket tilbage, og det blev konkluderet, at afslutningen ikke var i strid med Unionens interesser. I den nuværende undersøgelse blev klagen opretholdt, og det blev konkluderet, at der var øget dumping fra Rainbow-gruppen. En højere told for den gruppe er således ikke udtryk for forskelsbehandling.

- (68) Rainbow-gruppen påstod desuden, at tilbagetrækningen af klagen burde medføre en afslutning af den nuværende undersøgelse, for så vidt angår Rainbow-gruppen, idet de to procedurer blev indledt på grundlag af det samme procesdokument og behandlede den samme undersøgelsesperiode, og den klagende part i klagen behandlede Fang Da-gruppen og Rainbow-gruppen samlet af praktiske hensyn.

- (69) Dernæst påstod Rainbow, at selv om undersøgelsen af Fang Da-gruppen er indledt i henhold til grundforordningens artikel 5, er undersøgelsen vedrørende importen fra Fang Da-gruppen og interimundersøgelsen vedrørende importen fra Rainbow-gruppen retligt og i enhver praktisk henseende den samme undersøgelse. Endelig påstod gruppen, at da der var foretaget en sondring mellem procedurer og undersøgelser, skulle grundforordningens artikel 9, stk. 3, forstås således, at selv om Fang Da-gruppen var pålagt en nultold i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, var den fortsat omfattet af proceduren. Tilbagetrækningen af klagen vedrørende importen fra Fang Da-gruppen skulle efter Rainbow-gruppens opfattelse altså også føre til en afslutning af den nuværende undersøgelse.

⁽²⁾ EFT L 22 af 27.1.2000, s. 1, betragtning 134 og 135.

⁽³⁾ EUT L 294 af 17.9.2004, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 264 af 29.9.1998, s. 1.

⁽¹⁾ EUT C 50 af 17.2.2011, s. 9.

- (70) Det skal hertil bemærkes, at det dokument, som klageren fremlagde, både udgjorde klagen i antidumpingundersøgelsen på grundlag af grundforordningens artikel 5 og anmodningen om denne interimundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3. Det indeholdt desuden tilstrækkelige umiddelbare beviser til at berettigede indledningen af begge procedurer individuelt. Kommissionen har således indledt en undersøgelse i henhold til artikel 5 og en interimundersøgelse i to separate indledningsmeddelelser. Den antidumpingundersøgelse, der er baseret på grundforordningens artikel 5, og den interimundersøgelse, der er baseret på grundforordningens artikel 11, stk. 3, er således to forskellige procedurer.
- (71) Rainbow-gruppen fremlagde en række yderligere argumenter vedrørende de mulige årsager til tilbagetrækningen af klagen. Da disse argumenter er hypotetiske og irrelevante, kan de ikke behandles og afvises derfor.
- (72) Endelig påstod Rainbow-gruppen, at Kommissionen tydeligvis ikke overholdt gruppens ret til at få 10 dage til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse, da gruppen modtog en ikke-fortrolig udgave af brevet om tilbagetrækning, 7 dage inden fristen for indsendelse af bemærkninger udløb.
- (73) Som det fremgår af betragtning 70, er den artikel 5-undersøgelse, inden for rammerne af hvilken Rainbow-gruppen modtog et brev til orientering om tilbagetrækningen af klagen, en særskilt procedure og indgår ikke i den nuværende undersøgelse. Rainbow-gruppen deltog som interesseret part i artikel 5-undersøgelsen og fik alene derfor meddelelse om tilbagetrækningen af klagen. Meddelelsen indgik ikke i den endelige fremlæggelse af oplysninger som led i den nuværende undersøgelse. Rainbow-gruppen fik 30 dage til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse som led i den aktuelle procedure. Virksomhedsgruppens ret til at få en tilstrækkelig frist til at fremsætte bemærkninger blev således overholdt.

- (74) Kort sagt var de modtagne bemærkninger ikke af en sådan art, at de kunne ændre ovenstående konklusion —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Tabellen i artikel 1, stk. 2, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 492/2010 ændres ved at erstatte nedenstående oplysninger:

Land	Virksomhed	Toldsats (EUR pr. kg)	Taric-tillægs-kode
»Folke-republikken Kina	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd., Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Folkerepublikken Kina	0,11	A473«

med følgende:

Land	Virksomhed	Toldsats (EUR pr. kg)	Taric-tillægs-kode
»Folke-republikken Kina	Golden Time Enterprise (Shenzhen) Co. Ltd., Shanglilang, Cha Shan Industrial Area, Buji Town, Shenzhen City, Guangdong Province, Folkerepublikken Kina; Golden Time Chemical (Jiangsu) Co., Ltd., No. 90-168, Fangshui Road, Chemical Industry Zone, Nanjing, Jiangsu Province, Folkerepublikken Kina	0,23	A473«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2012.

På Rådets vegne

N. WAMMEN

Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 399/2012**af 7. maj 2012****om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2, ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾ i et tidsrum på tre måneder.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne (1) i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne (2) i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2012.

På Kommissionens vegne
For formanden
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>En ikke-samlet vare (såkaldt "sikkerhedsnet til trampolin") bestående af:</p> <ul style="list-style-type: none"> — et net med 6 snaplukninger — 6 øvre metalstænger med skumplastpolstring — 6 nedre metalstænger med skumplastpolstring og svejsede samlinger — 12 gummibånd med kroge — 12 bolte med møtrikker. <p>Hver enkelt af de øvre stænger skal sættes sammen med en af de nedre stænger, som derpå fastgøres til trampolinens ben med bolte og møtrikker.</p> <p>Nettet er syet i cylinderform, og foreligger i en størrelse, som passer til en specifik trampolin. Nettet er forsynet med en åbning, som kan lukkes med en lynlås.</p> <p>Snaplukningerne på den øvre del af nettet fastgøres til den øverste ende af metalstængerne.</p> <p>Gummibåndene med krog bruges til at fastgøre nettets nederste kant til trampolinrammen.</p>	9506 91 90	<p>Tarifering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1, 2 a) og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 1 t) i afsnit XI, bestemmelse 3 til kapitel 95 og teksten til KN-kode 9506, 9506 91 og 9506 91 90.</p> <p>Med varens form og karakteristika, især at det er færdigt til at blive monteret på en bestemt trampolin med de medfølgende metalstænger, bolte, møtrikker, snaplukninger og gummibånd med kroge, er sikkerhedsnettet udelukkende egnet til brug med en bestemt trampolin (se bestemmelse 3 til kapitel 95). Sikkerhedsnettet anses derfor som et tilbehør til en vare til almindelige fysiske øvelser henhørende under pos. 9506.</p> <p>Tarifering under pos. 5608 som andre konfektionerede net er udelukket, da varer henhørende under kapitel 95 er udelukket fra afsnit XI (se bestemmelse 1 t) til afsnit XI).</p> <p>Sikkerhedsnettet til trampoliner skal derfor tariferes under KN-kode 9506 91 90 som andre redskaber og rekvisitter til almindelige fysiske øvelser, gymnastik eller atletik.</p>

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 400/2012**af 7. maj 2012****om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tarifieres under den KN-kode, der er anført i kolonne 2 ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, og som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, fortsat kan påberåbes af modtageren i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾ i et tidsrum på tre måneder.

(5) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Toldkodeksudvalget —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne (1) i skemaet i bilaget, tarifieres i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne (2) i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med EU-retten fastsat i denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen*

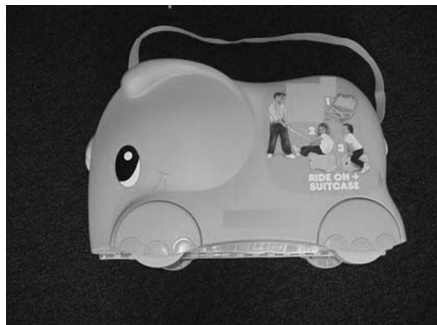
⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifiering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>En vare udformet som en næsten firkantet, stileret elefant, der måler ca. 32 × 48 × 24 cm og består af to halvdele fremstillet af støbt plast. Varen har fire hjul og en aftagelig skulderstrop, der også kan anvendes til at trække den med.</p> <p>De to halvdele holdes i bunden sammen af forbundne hængsler samt af to sikkerhedsnaplukninger i hver sin ende, som forhindrer, at varen straks åbnes helt. Hængslerne bevirker, at varens to halvdele ligger fladt på jorden, når den er åbnet.</p> <p>På den ene halvdel af varen er der påsat to remme af tekstilstof, som danner et X, når de forbindes med et klipspænde. På indersiden af denne halvdel er der også påsat en lille flad lomme af tekstilstof. Den anden halvdel af varen har en opdelingsklap i tekstilstof med en flad lomme med lynlåslukning. Klappen er fastgjort i den side af varen, hvor hængslerne er, og kan spændes fast i den modsatte side.</p> <p>(kuffert)</p> <p>(Se fotografi nr. 660 A og B) (*)</p>	4202 12 50	<p>Tarifiering i henhold til almindelig tarifieringsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur, bestemmelse 1 d) til kapitel 95 og teksten til KN-kode 4202, 4202 12 og 4202 12 50.</p> <p>Objektivt har varen samme kendetegn som en kuffert henhørende under pos. 4202, fx den støbte plast, hængslerne, lukkesystemet, remmene, opdelingsklappen og lommerne, hjulene samt den kendsgerning, at den er formet og kan anvendes som en beholder, der har en åbning som en typisk kuffert med hængsler. Disse kendetegn viser, at varen skal betragtes som en kuffert og ikke som et legetøj på hjul. Tarifiering som legetøj på hjul i lighed med trædebiler henhørende under pos. 9503 er derfor udelukket.</p> <p>Varen skal derfor tariferes som kuffert af støbt plast henhørende under KN-kode 4202 12 50.</p>

(*) Fotografierne er udelukkende vejledende.

660 A

660 B

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 401/2012

af 7. maj 2012

om tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 1, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) For at sikre en ensartet anvendelse af den kombinerede nomenklatur, der er knyttet som bilag til forordning (EØF) nr. 2658/87, bør der vedtages bestemmelser vedrørende tarifieringen af de i bilaget omhandlede varer.
- (2) Forordning (EØF) nr. 2658/87 har fastsat almindelige tarifieringsbestemmelser vedrørende den kombinerede nomenklatur. Disse bestemmelser finder også anvendelse ved fortolkningen af enhver anden nomenklatur, der helt eller delvis er baseret på den kombinerede nomenklatur, eller som tilføjer yderligere underopdelinger, og som er fastlagt på grundlag af specifikke EU-forskrifter med henblik på anvendelsen af tarifmæssige eller andre foranstaltninger vedrørende samhandelen med varer.
- (3) Ifølge de almindelige bestemmelser bør varerne i kolonne 1 i tabellen i bilaget tariferes under den KN-kode, der er anført i kolonne 2, ud fra den begrundelse, der er anført i kolonne 3.

(4) Det er hensigtsmæssigt, at bindende tarifieringsoplysninger, der er meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder i forbindelse med tarifiering af varer i den kombinerede nomenklatur, men som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, fortsat i en periode på tre måneder kan påberåbes af modtageren i henhold til artikel 12, stk. 6, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks⁽²⁾.

(5) Toldkodeksudvalget har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De varer, der er anført i kolonne (1) i skemaet i bilaget, tariferes i den kombinerede nomenklatur i den i kolonne (2) i skemaet nævnte KN-kode.

Artikel 2

Bindende tarifieringsoplysninger meddelt af medlemsstaternes toldmyndigheder, som ikke er i overensstemmelse med denne forordning, kan fortsat påberåbes i henhold til bestemmelserne i artikel 12, stk. 6, i forordning (EØF) nr. 2913/92 i et tidsrum på tre måneder.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2012.

På Kommissionens vegne
For formanden
Algirdas ŠEMETA
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 256 af 7.9.1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

BILAG

Varebeskrivelse	Tarifering (KN-kode)	Begrundelse
(1)	(2)	(3)
<p>En kegleformet vare (ca. 40 cm høj), som er fremstillet ved sammensyning af to trekantede stykker rød fiberdug og forsynet med en hvid kant i den nederste del og en hvid kvast i toppen.</p> <p>(hovedbeklædning)</p> <p>(Se billede nr. 658) (*)</p>	6505 00 90	<p>Tarifering i henhold til almindelig tariferingsbestemmelse 1 og 6 vedrørende den kombinerede nomenklatur og teksten til KN-kode 6505 og 6505 00 90.</p> <p>Bortset fra dukkehatte og anden hovedbeklædning med karakter af legetøj eller karnevalsartikler tariferes hatte og anden hovedbeklædning af enhver art, uanset materialets art eller deres anvendelse, i kapitel 65 (se også Forklarende Bemærkninger til HS, kapitel 65, Almindelige bemærkninger, første stykke).</p> <p>Hovedbeklædning fremstillet af blonder, kniplinger, filt eller andet tekstilstof i løbende længder tariferes under pos. 6505 (se også Forklarende Bemærkninger til HS, pos. 6505, første stykke).</p> <p>I henhold til bestemmelse 1 o) til afsnit XI (Tekstilvarer) er hovedbeklædning henhørende under kapitel 65 undtaget fra dette afsnit.</p> <p>Tekstilvarer med nytteværdi er undtaget fra kapitel 95, selv om de er udsmykket til brug ved højtider (se også Forklarende Bemærkninger til HS, pos. 9505, punkt A, sidste stykke). Tarifering under pos. 9505 10 90 som anden julepynt er derfor udelukket.</p> <p>Varen har tydelige karakteristika som en hovedbeklædning og er beregnet til at blive båret som sådan.</p> <p>Varen skal derfor tariferes under KN-kode 6505 00 90.</p>

(*) Billedet er udelukkende vejledende.

658

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 402/2012

af 10. maj 2012

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af aluminiumsradiatorer med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 7,

efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Indledning

(1) Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) offentliggjorde den 12. august 2011 en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) i *Den Europæiske Unions Tidende*⁽²⁾ om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af aluminiumsradiatorer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«).

(2) Proceduren blev indledt som følge af en klage, der blev indgivet af International Association of Aluminium Radiator Manufacturers Limited Liability Consortium (AIRAL S.c.r.l - »klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for en væsentlig del, i dette tilfælde over 25 %, af den samlede EU-produktion af aluminiumsradiatorer. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt dumping sted af den pågældende vare med deraf følgende væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde indledningen af en undersøgelse.

2. Parter, som er berørt af proceduren

(3) Kommissionen underrettede officielt klageren, andre kendte EU-producenter, de eksporterende producenter i Kina, producenter i referencelandet, importører, forhandlere og andre parter, som den vidste var berørt af sagen,

samt repræsentanterne for Kina om indledningen af proceduren. De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om en mundtlig høring inden for fristen i indledningsmeddelelsen.

(4) Klageren, andre EU-producenter, de eksporterende producenter i Kina, importører og forhandlere fremsatte deres synspunkter. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

(5) På grund af det tilsyneladende store antal EU-producenter og -importører samt eksporterende producenter fremgik det af indledningsmeddelelsen, at det påtænkes at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. For at sætte Kommissionen i stand til at fastslå, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i givet fald at udtage en stikprøve, blev alle importører og eksporterende producenter anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og som angivet i indledningsmeddelelsen fremlægge basisoplysninger om deres aktiviteter vedrørende den pågældende vare (jf. definitionen i afsnit 3 nedenfor) i perioden fra juli 2010 til juni 2011.

(6) For at give de eksporterende producenter, der måtte ønske det, mulighed for at anmode om markedsøkonomisk behandling eller individuel behandling, sendte Kommissionen ansøgningsskemaer herom til de eksporterende kinesiske producenter, som den vidste var berørt af sagen, og til myndighederne i Kina. Kun en gruppe af virksomheder, Sira (Tianjin) Aluminium Products Co. Ltd. og Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co. Ltd. (»Sira-gruppen«), gav sig til kende og anmodede om markedsøkonomisk behandling. Der blev modtaget anmodninger om individuel behandling fra Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. og Metal Group Co., Ltd.

(7) Hvad angår EU-producenterne og som uddybet i betragtning 24, indsendte otte EU-producenter de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. På grundlag af de oplysninger, som de samarbejdsvillige EU-producenter har forelagt, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af fire EU-producenter på grundlag af den største produktions- og salgsmængde, deres størrelse og geografiske placering i Unionen.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ EUT C 236 af 12.8.2011, s. 18.

- (8) Som anført i betragtning 27 indsendte kun tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. To af disse importører importerede/indkøbte dog ikke den pågældende vare. På grund af det begrænsede antal importører blev det derfor konkluderet, at stikprøveudtagning ikke længere var nødvendig.
- (9) Som anført i betragtning 28 indsendte 18 eksporterende producenter i Kina de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. På grundlag af oplysningerne fra disse parter udtog Kommissionen en stikprøve bestående af de to eksporterende producenter med den største eksportmængde til Unionen.
- (10) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle parter, som den vidste var berørt af sagen, og til alle virksomheder, der gav sig til kende inden for fristen i indledningsmeddelelsen, nemlig de eksporterende producenter i Kina, de fire EU-producenter, der indgik i stikprøven, de samarbejdsvillige importører i Unionen og til den europæiske forbrugerorganisation BEUC og anmodede dem om at sende brugerspørgeskemaet til organisationens medlemsvirksomheder.
- (11) Der blev modtaget besvarelser fra to eksporterende producenter i Kina, der indgik i stikprøven, fra de fire EU-producenter, der indgik i stikprøven, og fra en ikke forretningsmæssigt forbundet importør. Ingen af brugerne besvarede spørgeskemaet.
- (12) Desuden fremsatte en gruppe af eksporterende producenter, som ikke indgik i stikprøven, en anmodning om individuel undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3. Det ville i den midlertidige fase have været urimeligt byrdefuldt at foretage en gennemgang af disse anmodninger. Der vil i den endelige fase blive truffet en afgørelse om, hvorvidt denne gruppe af virksomheder skal indrømmes individuel behandling.
- (13) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på en midlertidig fastsættelse af dumping, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

Producenter i Unionen

- Armatura Krakow SA, UL. Zakopianska 72, 30-418 Krakow, Polen
- Fondital S.p.A., via Cerreto 40, 25079 Vobarno, Brescia, Italien
- Global Srl, via Rondinera 51, 24060 Rogno, Bergamo, Italien

- Radiatori 2000 S.p.A., via Francesca 54/A, 24040 Ciserano, Bergamo, Italien.

EU-importører

- Hydroland Chorobik Gawęda Malec Wojtycza Sp.j., Jawornik 658, 32-400 Myślenice, Polen.

Eksporterende producenter i Kina

- Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. («Zhejiang Flyhigh»), Jinyun
- Metal Group Co., Ltd., Wuyi.

3. Undersøgelsesperiode

- (14) Undersøgelsen af dumping og skade omfattede perioden fra 1. juli 2010 til 30. juni 2011 («undersøgelsesperioden» eller »UP»). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af spørgsmålet om skade omfattede perioden fra januar 2008 til udgangen af UP («den betragtede periode»).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (15) Den pågældende vare er aluminiumsradiatorer og elementer eller sektioner, som disse radiatorer består af, uanset om sådanne elementer eller sektioner er samlet i blokke, undtagen elektriske radiatorer og elementer og sektioner heraf («den undersøgte vare»). Den pågældende vare tariferes for øjeblikket under KN-kode ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 og ex 7616 99 90.
- (16) Varedefinitionen blev anfægtet af Sira-gruppen på grundlag af påståede forskelle mellem de to produktionsprocesser, som anvendes til fremstilling af radiatorer. Sira-gruppen består af to kinesiske eksporterende producenter, hvoraf den ene anvendte sprøjtstøbnings-teknikken, hvorimod den anden virksomhed anvendte ekstruderingsmetoden. Sira-gruppen påstod, at ekstruderingsmetoden bør udelukkes fra definitionen af den pågældende vare på grund af påståede forskelle i de fysiske og tekniske egenskaber, råmaterialer, produktionsomkostninger og salgspriser, og idet der ikke anvendes den samme ekstruderingsmetode i Unionen og Kina.
- (17) En anden kinesisk part, det kinesiske handelskammer for import og eksport af maskiner og elektroniske produkter (CCCME), anmodede om en uddybning af dette spørgsmål som følge af forskelle i omkostninger og priser på radiatorer produceret ved hjælp af de to produktionsmetoder.

- (18) Selvom der er mindre forskelle, er det i den forbindelse klart, at radiatorer produceret ved hjælp af de to metoder har samme grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber og samme anvendelsesformål. Radiatorer produceret ved hjælp af de to metoder kan i høj grad erstatte hinanden. De grundlæggende egenskaber er først og fremmest lethed, ringe termisk træghed og høj varmføring. Forskelle i omkostninger og priser og det forhold, at ekstruderingssteknikken kan omfatte brug af en lidt anderledes type aluminiumlegering, ændrer ikke disse grundlæggende egenskaber. Hvad angår prissammenligninger, er der taget højde for eventuelle forskelle i strukturen af det system, der anvendes til sammenligning af varettyper i denne undersøgelse (»varekontrolnummer-systemet«), hvilket betyder, at der kun foretages sammenligninger mellem varer med samme varekontrolnumre.
- (19) Desuden bør aluminiumsradiatorer betragtes som en enkelt vare uanset deres produktionsproces, idet de sælges gennem de samme salgskanaler, og idet slutbrugernes og forbrugerne opfatter radiatorerne som varer produceret af aluminium (med de velkendte egenskaber, som er beskrevet ovenfor), og ikke betragter dem forskelligt på grundlag af produktionsmetoden. På denne baggrund afvises påstanden.
- (20) CCCME anfægtede også det forhold, at stålpladeradiatorer og støbejernsradiatorer ikke er omfattet af varedækningen. Selvom disse varer har de samme anvendelsesformål, har de dog forskellige grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber, idet det grundlæggende råmateriale (aluminiumlegering) erstattes af jern eller stål, som har anderledes fysiske og tekniske egenskaber, hvad angår vægt, termisk træghed og varmføring. Påstanden afvises derfor.
- (21) CCCME fremsatte desuden bemærkninger til referencerne i klagen vedrørende salg »som led i udbudsprocedurer«. Disse bemærkninger viste, at CCCME antog, at der var tale om offentlige kontrakter. De udbudsprocedurer, der var omtalt i klagen, vedrørte dog normal praksis i erhvervslivet, hvor en køber af radiatorer i Unionen anmoder potentielle leverandører om at opgive deres priser, inden køberen afgiver sin ordre. De importerede varer fra Kina, der blev anvendt til beregningerne, indgik ikke i offentlige udbudsprocedurer.
- (22) CCCME fremsætter desuden bemærkninger til referencer i klagen vedrørende »designradiatorer«, idet det blev antaget, at disse radiatorer er udelukket fra varedækningen. Også disse bemærkninger var baseret på en misforståelse, idet varedækningen ikke udelukker sådanne radiatorer. Disse påstande blev derfor afvist.

2. Samme vare

- (23) Det fremgik af undersøgelsen, at aluminiumsradiatorer, der fremstilles og eksporteres fra Kina, og aluminiumsradiatorer, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-producenterne, har de samme grundlæggende fysiske og

tekniske egenskaber og anvendelsesformål og derfor anses for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. STIKPRØVEUDTAGNING

1. Stikprøveudtagning af EU-producenter

- (24) På baggrund af det store antal EU-producenter blev der i indledningsmeddelelsen givet mulighed for stikprøveudtagning for at fastsætte skaden, jf. grundforordningens artikel 17.
- (25) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den havde udtaget en midlertidig stikprøve af EU-producenter. Denne stikprøve bestod af fire virksomheder ud af 8 EU-producenter, om hvem man vidste, at de producerede samme vare inden undersøgelsens indledning, udvalgt ud fra deres salgsmængde, størrelse og geografiske placering i Unionen. De tegnede sig for 66 % af den samlede anslåede produktion i Unionen i UP. Interesserede parter blev opfordret til at gennemse sagsakterne og fremsætte bemærkninger til det hensigtsmæssige i dette valg senest 15 dage efter datoen for offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen. En interesseret part anmodede om, at der i stikprøven også blev taget hensyn til produktionsmængde. Det blev bestemt at ændre stikprøven i overensstemmelse hermed. Ingen af de interesserede parter gjorde indsigelse mod den endelige stikprøve, der bestod af fire virksomheder.

2. Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører

- (26) I betragtning af det potentielt store antal importører i forbindelse med proceduren påtænkte det i indledningsmeddelelsen at anvende stikprøver for importører i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17.
- (27) Kun tre ikke forretningsmæssigt forbundne importører indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at samarbejde. Da to af disse importører ikke angav import eller køb af den pågældende vare, var det ikke længere nødvendigt at udtage en stikprøve.

3. Stikprøveudtagning af eksporterende producenter

- (28) I alt 18 eksporterende producenter i Kina indsendte de nødvendige oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. Disse virksomheder eksporterede ca. 5 millioner elementer⁽¹⁾, dvs. næsten 50 % af den kinesiske eksport til EU-markedet i UP. Ud fra de oplysninger, som disse parter indsendte, udtog Kommissionen en stikprøve bestående af to eksporterende producenter med den største repræsentative produktionsmængde, salg og eksport, som med rimelighed kunne undersøges

⁽¹⁾ Generelt består aluminiumsradiatorer af en lang række identiske elementer, som kan samles. Elementerne kan samles vertikalt eller horisontalt for at udgøre en overvejende horisontal eller overvejende vertikal radiator.

inden for fristen. De to eksporterende producenter, Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd. og Metal Group Co., Ltd., tegnede sig for ca. 62 % af salgsmængden fra de 18 eksporterende producenter, som indsendte oplysninger i forbindelse med stikprøveudtagningen.

- (29) En gruppe af eksporterende producenter (Sira-gruppen) anfægtede deres udelukkelse fra stikprøven, idet gruppen fremstiller en bestemt type radiatorer (ved hjælp af ekstruderingsmetoden), og idet gruppens deltagelse i stikprøven derfor ville gøre stikprøven mere repræsentativ. Tilføjelsen af endnu en gruppe var dog ikke nødvendig, idet den oprindeligt udtagne stikprøve alligevel repræsenterede over 60 % af den eksportmængde, der var blev angivet af de samarbejdsvillige virksomheder. Stikprøven behøvede desuden ikke at omfatte samtlige typer af den pågældende vare. Anmodningen om medtagelse af Sira-gruppen blev derfor afvist, og den oprindelige stikprøve blev bekræftet.

D. DUMPING

1. Markedsøkonomisk behandling og individuel behandling

1.1. Markedsøkonomisk behandling

- (30) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b), skal den normale værdi i antidumpingundersøgelser vedrørende import fra Kina fastsættes i overensstemmelse med samme artikels stk. 1-6 for de eksporterende producenter, som viste sig at opfylde kriterierne i grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra c).
- (31) De to eksporterende producenter i stikprøven anmodede dog kun om individuel behandling. Kriterierne for markedsøkonomisk behandling blev derfor ikke undersøgt.

1.2. Individuel behandling

- (32) Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), kan der fastsættes en landsdækkende told for lande, der er omfattet af den pågældende artikel, undtagen når virksomhederne har bevist, at de opfylder alle kriterier i grundforordningens artikel 9, stk. 5. Til orientering er disse kriterier kort beskrevet nedenfor:

— Eksportører, som er helt eller delvist udenlandsk ejede selskaber eller joint ventures, kan frit tilbageføre kapital og fortjeneste.

— Eksportpriser og -mængder og salgsbetingelser fastsættes frit.

— Størstedelen af aktierne tilhører private. Statslige embedsmænd i bestyrelsen eller i ledende stillinger skal være i mindretal, eller det skal påvises, at virksomheden er tilstrækkeligt uafhængig af statslig indgriben.

— Valutaomregninger foretages til markedskursen.

— Statens indgriben er ikke af sådan art, at der er mulighed for omgåelse af foranstaltningerne, hvis der fastsættes forskellige todsatser for individuelle eksportører.

- (33) Begge eksporterende producenter i stikprøven anmodede om individuel behandling. Begge anmodninger blev undersøgt. Undersøgelsen viste, at virksomhederne i stikprøven opfyldte samtlige betingelser i grundforordningens artikel 9, stk. 5.

- (34) Begge eksporterende producenter i stikprøven blev derfor indrømmet individuel behandling.

2. Referenceland

- (35) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), skal den normale værdi for eksporterende producenter, der ikke indrømmes markedsøkonomisk behandling, fastsættes på grundlag af hjemmemarkedspriserne eller en beregnet normal værdi i et referenceland.

- (36) I indledningsmeddelelsen oplyste Kommissionen, at den påtænkte at benytte Rusland som passende referenceland med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina, og opfordrede interesserede parter til at fremsætte bemærkninger hertil.

- (37) Der blev ikke modtaget bemærkninger til forslaget om at anvende Rusland som referenceland. Ingen af de interesserede parter foreslog alternative producenter af den samme vare i referencelandet udover dem, der fremgik af klagen, i forbindelse med undersøgelsen.

- (38) Der blev ikke udvist samarbejdsvilje i Rusland, selv om de kendte russiske producenter blev kontaktet gentagne gange i løbet af undersøgelsen og fik tilsendt spørgeskemaer for producenter i referencelandet.

- (39) Kommissionen søgte gennem sin egen efterforskning at fastslå, om der fandtes andre producenter i tredjelande.

- (40) Der blev derfor sendt henvendelser og spørgeskemaer til alle kendte producenter i andre tredjelande (dvs. Tyrkiet, Iran, Kroatien, Indien, Sydafrika og Schweiz). Til trods for en opfølgning på disse henvendelser blev der dog ikke udvist samarbejdsvilje.

(41) Som det fremgår af betragtning 38-40 blev der i undersøgelsen ikke fundet andre tredjelande, der kunne anvendes som referenceland i denne undersøgelse. I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), blev det derfor midlertidigt konkluderet, at det ikke var muligt at fastsætte en normal værdi for producenterne i stikprøven på grundlag af hjemmemarkedspriser eller en beregnet normal værdi i et tredjeland med markedsekonomi, eller prisen fra et sådant tredjeland til andre lande, herunder Unionen, og det var derfor nødvendigt at fastsætte den normale værdi på ethvert andet rimeligt grundlag, i dette tilfælde de priser, der faktisk blev betalt eller skulle betales i Unionen for samme vare. Dette blev fundet hensigtsmæssigt som følge af den manglende samarbejdsvilje, jf. ovenfor, og på grund af EU-markedets størrelse, tilstedeværelsen af import og den stærke interne konkurrence på EU-markedet for denne vare.

3. Normal værdi

(42) Da de to virksomheder i stikprøven ikke anmodede om markedsekonomisk behandling, blev den normale værdi for alle eksporterende kinesiske producent fastsat, jf. betragtning 41, på grundlag af de priser, der faktisk er betalt eller skal betales i Unionen for samme vare. Ud fra valget af priser, der er betalt eller skal betales i Unionen, blev den normale værdi beregnet på grundlag af de oplysninger, der var blevet kontrolleret hos de EU-producenter, der indgik i stikprøven, jf. betragtning 13.

(43) I henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, undersøgte Kommissionen først, om salget af samme vare til uafhængige kunder på EU-markedet var repræsentativt. Det konstateredes, at EU-producenternes hjemmemarkeds salg af samme vare var repræsentativt sammenlignet med den pågældende vare, der blev eksporteret til Unionen af de eksporterende producenter i stikprøven.

(44) Kommissionen undersøgte dernæst, om dette salg kunne anses for at have fundet sted i normal handel, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 4. Dette blev gjort ved at fastsætte andelen af det rentable salg på EU-markedet til uafhængige kunder. Salgstransaktionerne på EU-markedet blev anset for at være fortjenstgivende, når enhedsprisen svarede til eller lå over produktionsomkostningerne. Produktionsomkostningerne på EU-markedet blev derfor fastlagt for UP. Ovennævnte analyse viste, at salg på EU-markedet af visse varettyper var rentabelt, idet nettosalgsprisen pr. enhed lå over de beregnede produktionsomkostninger pr. enhed.

(45) Den normale værdi for hver varetype blev baseret på den faktisk salgspris (ab fabrik) for det rentable salg og på en beregnet normal værdi for ikke-rentabelt salg.

(46) Den normale værdi blev beregnet ved at tilføje SA&G-omkostninger og fortjenesten til EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger. Beløbene for SA&G og fortjeneste på 4,43 % blev, i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, fastlagt på basis af EU-producenternes faktiske tal for produktion og salg i normal handel af samme vare.

4. Eksportpriser

(47) Da de eksporterende producenter i stikprøven blev indrømmet individuel behandling, og da deres eksport salg til Unionen gik direkte til uafhængige kunder, blev eksportpriserne således fastsat på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales for den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8.

5. Sammenligning

(48) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget af fabrik. For at sikre en rimelig sammenligning af den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev i alle tilfælde foretaget passende justeringer for indirekte skatter, fragt, forsikring, emballering og kreditomkostninger, hvor dette var berettiget, korrekt og kunne dokumenteres.

(49) For så vidt angår en af de eksporterende producenter, stod det klart, at virksomheden ikke har klassificeret den pågældende vare korrekt ved brug af det system, som er påkrævet i spørgeskemaet. En af specifikationerne for den pågældende vare vedrørte radiatorernes varmeeffekt. Virksomheden er imidlertid ikke i besiddelse af beviser for den varmeeffekt, der blev angivet for de eksporterede modeller. Den varmeeffekt, der faktisk blev angivet, var ikke korrekt og svarede ikke til andre specifikationer som f.eks. vægt og dimensioner. Derfor anvendtes kun de resterende specifikationer til sammenligningen.

(50) Ved brug af varekontrolnummer-systemet til klassificering af varettyperne svarede mange af varenumrene fra den ene eksporterende producent i stikprøven overens med systemet. For den anden eksporterende producent i stikprøven blev der dog anvendt en lignende teknik, da der ikke kunne identificeres direkte overensstemmelser. I de tilfælde hvor den lignende teknik blev anvendt, fik den pågældende part adgang til de nærmere oplysninger.

6. Dumpingmargener

(51) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11 og 12, blev dumpingmargenen for de eksporterende producenter i stikprøven fastsat på grundlag af en

sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og de vejede gennemsnitlige eksportpriser i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet.

- (52) Der blev beregnet et vejede gennemsnit af disse to dumpingmargener for de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven.
- (53) I betragtning af den ringe samarbejdsgrad fra Kinas side (under 50 %), anses det, at den landsdækkende dumpingmargen, der gælder for alle andre eksporterende producenter i Kina, bør fastsættes på grundlag af de samarbejdsvillige eksportørers transaktioner til en bestemt kunde, hvor dumpingen var størst.
- (54) De således fastsatte foreløbige dumpingmargener, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Tabel 1

Virksomhedens navn	Status	Dumpingmargen
Zhejiang Flyhigh	Indiv. beh.	23,0 %
Metal Group Co. Ltd.	Indiv. beh.	70,8 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder		32,5 %
Landsdækkende dumpingmargen		76,6 %

E. SKADE

1. Den samlede EU-produktion

- (55) Alle tilgængelige oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger

indsamlet af EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning, og de kontrollerede spørgeskemabesvarelser indsendt af EU-producenterne i stikprøven blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion for den betragtede periode.

- (56) Aluminiumsradiatorer fremstilles af otte producenter i UP. Alle tilgængelige oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indsamlet af EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion i UP.
- (57) På dette grundlag blev den samlede EU-produktion anslået til ca. 60 millioner elementer i UP. Da de EU-producenter, der støttede klagen, tegnede sig for den samlede EU-produktion, udgør de EU-erhvervsgrænsen, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, og betegnes herefter »EU-erhvervsgrænsen«.

2. EU-forbruget

- (58) Eurostats importstatistik kunne ikke anvendes i denne undersøgelse, idet KN-koderne for aluminiumsradiatorer også omfatter andre aluminiumsvarer som f.eks. elektriske radiatorer.
- (59) EU-forbruget blev derfor fastsat på grundlag af data i klagen vedrørende især EU-erhvervsgrænsens salgsmængde i Unionen og importen fra de eksporterende producenter i Kina. Disse data blev krydstjekket med de indkomne spørgeskemabesvarelser og de data, der blev indhentet og kontrolleret hos de EU-producenter, der indgår i stikprøven, og hos de eksporterende producenter i Kina.

- (60) På dette grundlag udviklede EU-forbruget sig således:

Tabel 2

	2008	2009	2010	UP
EU-forbruget (elementer)	46 000 000	40 500 000	39 000 000	44 246 066
Indeks (2009 = 100)	114	100	96	109

Kilde: Oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (61) Det samlede forbrug på EU-markedet faldt med 3,8 % i den betragtede periode. Mellem 2008 og 2009 var der et fald på ca. 12 %, som svarede til de globale negative virkninger af den økonomiske krise, hvorefter forbruget faldt med yderligere 3,7 %. Forbruget steg dog igen fra 2010 til UP, hvor det steg med 13,5 %, men det nåede ikke det oprindelige niveau fra 2008. Det fremgår af ovenstående tabel, at forbruget steg med 9 % i perioden fra 2009 til UP.

3. Import fra det pågældende land

- (62) Importen til Unionen fra Kina udviklede sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 3

	2008	2009	2010	UP
Importmængde fra Kina (elementer)	6 000 000	7 000 000	8 000 000	10 616 576
Indeks (2009 = 100)	86	100	114	152
Markedsandel	13,0 %	17,3 %	20,5 %	24,0 %
Indeks (2009 = 100)	75	100	119	139

Kilde: Oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (63) Uanset udviklingen i forbruget, steg importmængden fra Kina også markant, dvs. med 77 % i den betragtede periode. Stigningen var konstant og var på sit højeste mellem 2010 og UP (+ 33 %). De kinesiske eksporterende producenters markedsandel udviste ligeledes en konstant stigende tendens i den betragtede periode, hvor den gik fra 13 % i 2008 til 24 % i UP. Denne tendens skal ses i lyset af det generelle fald i forbruget på 3,8 % i den samme periode.

3.1. Importpriser og prisunderbud

Tabel 4

Import fra Kina	2008	2009	2010	UP
Gennemsnitlig pris (EUR/element)	4,06	3,25	4,07	4,02
Indeks (2009 = 100)	125	100	125	123

Kilde: Oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (64) Ovenstående tabel viser, at den gennemsnitlige pris på importen fra Kina faldt en anelse i den betragtede periode. I første omgang faldt den gennemsnitlige importpris mellem 2008 og 2009 markant, dvs. med 20 %, og steg derefter med 25 % mellem 2009 og 2010. Endelig faldt den igen imod slutningen af den betragtede periode.
- (65) Undersøgelsen viste desuden at prisen for import fra Kina konstant lå under EU-erhvervsgrenens salgspriser i den betragtede periode. Prisfaldet i 2009 faldt sammen med en markant stigning i den kinesiske markedsandel fra 13 % til 17,3 % af EU-markedet, og det konstante prisunderbud forklarer den konstante stigning i de kinesiske eksporterende producenters markedsandel, særlig i perioden mellem 2009 og UP.
- (66) For at kunne afgøre, om der var tale om prisunderbud i UP, blev de vejede gennemsnitlige priser for hver vartype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke

forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik-niveau, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser for import fra de samarbejdsvillige kinesiske producenter ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis med en passende justering for gældende told og omkostninger efter import.

- (67) Prissammenligningen blev foretaget for den enkelte transaktion i samme handelsled, efter passende justering og med fradrag af eventuelle nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen viste en underbudsmargen for de kinesiske eksporterende producenter på 6,1 % udtrykt som en procentdel af omsætningen i UP for EU-producenterne i stikprøven.

4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.1. Indledende bemærkninger

- (68) Der blev, jf. betragtning 24 og 25, anvendt stikprøveudtagning i undersøgelsen af den eventuelle skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Det skal bemærkes, at en af de EU-producenter, der indgår i stikprøven, først begyndte at producere aluminiumsradiatorer i 2009. Med henblik på at udarbejde en sammenhængende analyse af tendenserne for den betragtede periode blev det skønnet hensigtsmæssigt at anvende 2009 som benchmarkår for skadesanalysen, nemlig indeks 100. For at opstille et fuldstændigt billede blev der endvidere beregnet et indeks for 2008 på grundlag af de foreliggende data.
- (69) De data, der blev indsendt og kontrolleret hos de fire EU-producenter i stikprøven, blev anvendt til at opstille mikroindikatorer, som f.eks. enhedspris, enhedsomkostninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast, evne til at rejse kapital og lagerbeholdninger. Indekset for 2008 blev fastsat på grundlag af de foreliggende data for de tre producenter i 2008 sammenholdt med data for de samme tre producenter i 2009 (indeks 100).

- (70) Oplysningerne vedrørende de otte EU-producenter af aluminiumsradiatorer blev anvendt til at opstille makroindikatorer som f.eks. EU-erhvervsgrenens produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel og beskæftigelse. Indekset for 2008 blev fastsat på grundlag af de foreliggende data for de syv producenter i 2008 sammenholdt med de foreliggende data for de samme syv producenter i 2009 (indeks 100).
- (71) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 5, omfattede undersøgelsen af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i den betragtede periode en vurdering af alle økonomiske indikatorer, der fremgår af nævnte artikel.

4.2. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

Tabel 5

	2008	2009	2010	UP
Produktionsmængde (elementer)		55 533 555	60 057 377	64 100 484
Indeks (2009 = 100)	116	100	108	115
Produktionskapacitet (elementer)		93 426 855	95 762 788	107 218 125
		100	103	115
Kapacitetsudnyttelse	70 %	59 %	63 %	60 %
Indeks (2009 = 100)	119	100	106	101

Kilde: Oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (72) Alle tilgængelige oplysninger om EU-producenterne, herunder oplysninger anført i klagen og oplysninger indsamlet af EU-producenterne før og efter undersøgelsens indledning, og de kontrollerede spørgeskemabesvarelser indsendt af EU-producenterne i stikprøven blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion for den betragtede periode.
- (73) Ovenstående tabel viser, at produktionen faldt i den betragtede periode. I tråd med et fald i efterspørgslen faldt produktionen markant i 2009, hvorefter den steg i 2010 og i UP. Produktionen var forholdsvis stabil mellem 2009 og UP til trods for et fald i forbruget på 9 %. Produktionsniveauet er desuden afhængigt af EU-erhvervsgrenens eksportaktivitet, som var høj i hele den betragtede periode.
- (74) Til trods for det begrænsede fald i forbruget faldt kapacitetsudnyttelsen fra 70 % i 2008 til 60 % i UP. Den var forholdsvis stabil i perioden mellem 2009 og UP.

4.3. Salgsmængde og markedsandel

Tabel 6

	2008	2009	2010	UP
Salgsmængde (elementer)	40 000 000	33 500 000	31 000 000	33 629 490
Indeks (2009 = 100)	119	100	93	100
Markedsandel	87 %	82,7 %	79,5 %	76 %
Indeks (2009 = 100)	105	100	96	92

Kilde: Oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (75) EU-erhvervsgrenens salgsmængde faldt med 16 % i den betragtede periode, og dens markedsandel fulgte et konstant fald fra 87 % i 2008 til 76 % i UP. I 2009 faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængde med 16 %, og erhvervsgrenen mistede således mere end 4 procentpoint af markedsandelen. I 2010 faldt salgsmængden med yderligere 7 %, og markedsandelen faldt fra 82,7 % til 79,5 %. I UP steg forbruget (+ 13,5 %), men EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt yderligere til 76 %. EU-erhvervsgrenen var således ikke i stand til at udnytte det stigende forbrug til at genvinde en del af de markedsandele, den tidligere havde tabt.

4.4. Vækst

- (76) I den betragtede periode faldt forbruget i Unionen en anelse, nemlig med 3,8 %, mens EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel faldt markant med hhv. 15,9 % og 12,6 % i den samme periode. Samtidig steg importen fra Kina med 76,9 % i den betragtede periode. Følgelig faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 11 procentpoint i samme periode.

4.5. Beskæftigelse

Tabel 7

	2008	2009	2010	UP
Antal ansatte		1 598	1 642	1 641
Indeks (2009 = 100)	102	100	103	103
Produktivitet (enhed/ansat)	114	100	105	112
Indeks (2009 = 100)				

Kilde: Oplysninger i klagen og spørgeskemabesvarelser

- (77) Antallet af ansatte steg en anelse i den betragtede periode, men dette førte til gengæld til et fald i produktiviteten. Det skal dog bemærkes, at den stigende tendens for beskæftigelsen kun skyldes, at en af virksomhederne i stikprøven, nemlig den mindste i stikprøven, startede sin produktion i 2009. Tendensen for beskæftigelsen ville da ellers have været negativ.
- (78) EU-erhvervsgrenens produktivitet målt som årlig produktion pr. ansat faldt en anelse i den betragtede periode. Den nåede sit laveste niveau i 2009, hvorefter den steg lidt hen imod UP uden dog at nå tilbage til det oprindelige niveau. Fra 2009 og frem til UP faldt produktionen med 12 %.

4.6. Gennemsnitlige enhedssalgspriser i Unionen og produktionsomkostninger

Tabel 8

	2008	2009	2010	UP
Enhedspris i EU ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (EUR pr. element)		5,31	5,47	5,62
Indeks (2009 = 100)	113	100	103	106
Enhedsomkostninger EUR/element		4,92	5,34	5,61
Indeks (2009 = 100)	113	100	109	114

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra producenter i stikprøven.

- (79) Tendensen for de gennemsnitlige salgspriser viser et markant fald på 6 % i den betragtede periode. I tråd med et stigende forbrug og en genrejsning på markedet steg priserne i perioden fra 2009 til UP med 6 %, men nåede dog ikke niveauet fra 2008.
- (80) De relative omkostninger til at producere og sælge samme vare faldt ligeledes en anelse i den betragtede periode, men det var langt fra nok til, at EU-erhvervsgrenen kunne være rentabel i 2010 og UP. Selv om faldet i omkostningerne på 11,5 % i 2009 svarede til et fald i salgspriserne på 11,5 %, oplevede EU-erhvervsgrenen i 2010 og UP en markant stigning i omkostningerne og kunne kun øge sine priser en anelse for at dække de ekstra omkostninger. Dette førte til et yderligere tab i rentabilitet og markedsandele, idet EU-erhvervsgrenens priser konstant lå højere end priserne for de importerede varer fra Kina.

4.7. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at tilvejebringe kapital

Tabel 9

	2008	2009	2010	UP
Rentabilitet ved EU-salget (% af nettosalget)	7,4 %	7,5 %	2,4 %	0,2 %
Indeks (2009 = 100)	99	100	32	2
Likviditet		27 712 871	14 228 145	843 570
Indeks (2009 = 100)	112	100	51	3
Investeringer (EUR)	25 404 161	15 476 164	12 072 057	8 945 470
Indeks (2009 = 100)	165	100	78	58
Investeringsafkast	36 %	49 %	21 %	2 %
Indeks (2009 = 100)	73	100	43	4

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven

- (81) EU-erhvervsgrenens rentabilitet blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare og udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg. I den betragtede periode og i perioden fra 2009 til UP faldt EU-erhvervsgrenens rentabilitet drastisk og lå kun på nulpunktsniveau.
- (82) Tendensen for likviditeten, der er erhvervsgrenens evne til at selvfinansiere sine aktiviteter, fulgte i stort omfang udviklingen i rentabiliteten. Tendensen nåede sit laveste niveau i UP. Investeringsafkastet faldt også fra 36 % i 2008 til 2 % i UP.
- (83) Udviklingen i rentabiliteten, likviditeten og investeringsafkastet i den betragtede periode begrænsede EU-erhvervsgrenens evne til at investere i sine aktiviteter og underminerede dens udvikling. EU-erhvervsgrenen formåede at foretage omfattende investeringer i begyndelsen af den betragtede periode og modernisere sine maskiner med henblik på en mere effektiv produktion, men derefter faldt investeringerne støt med 64,7 % i resten af den betragtede periode.

4.8. Lagerbeholdninger

Tabel 10

	2008	2009	2010	UP
EU-erhvervsgrenens slutlagre Indeks (2009 = 100)	137	100	131	299

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven

- (84) Slutlagrene hos EU-producenterne i stikprøven steg markant i den betragtede periode. I 2009 faldt slutlagrene med 27 %; senere, i 2010 og i UP, steg de med henholdsvis 30,8 % og 128,4 %.

5. Den faktiske dumpingmargens størrelse

- (85) Ovenstående afsnit om dumping indeholder de nærmere detaljer vedrørende dumpingmargenerne. De fastslåede margener ligger alle væsentligt over bagatelgrænsen. I betragtning af omfanget af og priserne på dumpingimporten fra Kina kan virkningerne af den faktiske dumpingmargen på EU-markedet desuden ikke anses for at være ubetydelige.

6. Konklusion vedrørende skade

- (86) Undersøgelsen viste, at de fleste skadesindikatorer vedrørende EU-erhvervsgrenens økonomiske situation forværredes eller slet ikke udviklede sig i tråd med

forbruget i den betragtede periode. Denne bemærkning gælder navnlig for perioden 2009 til udgangen af UP.

- (87) I løbet af den betragtede periode steg mængden af importerede varer fra Kina støt og i markant omfang i en situation med faldende forbrug. Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde med 16 %, og markedsandelen faldt fra 87 % i 2008 til 76 % i UP. Selv da forbruget steg med 9 % fra 2009 til UP, fortsatte EU-erhvervsgrenens markedsandel med at falde yderligere. EU-erhvervsgrenen var ikke i stand til at genvinde de tidligere tabte markedsandele i lyset af den markante stigning i dumpingimporten fra Kina til EU-markedet. Lavprisdumpingimporten steg støt i den betragtede periode og underbød konstant EU-erhvervsgrenens priser.
- (88) Desuden blev skadesindikatorerne vedrørende EU-erhvervsgrenens finansielle resultater, f.eks. likviditet og rentabilitet, alvorligt påvirket. Det betyder, at EU-erhvervsgrenens evne til at rejse kapital og foretage investeringer også blev undermineret.
- (89) I lyset af ovenstående blev det konkluderet, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

F. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

1. Indledning

- (90) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 6 og 7, undersøgte det, om dumpingimporten med oprindelse i Kina havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betegnes som væsentligt. Andre kendte faktorer end dumpingimporten, som kan have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev undersøgt for at sikre, at al skade, der kan tilskrives disse faktorer, ikke blev tillagt dumpingimporten.

2. Dumpingimportens virkninger

- (91) Undersøgelsen viste, at EU-forbruget faldt med 3,8 % i den betragtede periode, mens mængden af dumpingimport fra Kina steg markant, dvs. med ca. 77 %, og markedsandelen for denne import steg også fra 13 % i 2008 til 24 % i UP. Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens salgsmængde med 16 %, og markedsandelen faldt fra 87 % i 2008 til 76 % i UP.

- (92) I perioden 2009 til UP steg EU-forbruget med 9 %, hvorimod EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt igen i kontrast til en årlig stigning i dumpingimporten fra Kina på 52 % i samme periode.

- (93) Med hensyn til pristrykket skal det bemærkes, at den gennemsnitlige importpris fra Kina i 2009 faldt med 20 %, hvilket tvang EU-erhvervsgruppen til at sænke sine salgspriser med 11,5 %. I 2010 og UP søgte EU-erhvervsgruppen at øge sine priser som følge af de øgede omkostninger. Dette førte til et yderligere tab i markedsandele, idet EU-erhvervsgruppen's priser konstant lå højere end priserne for dumpingimporten fra Kina. Denne situation førte navnlig til en markant forværring af EU-erhvervsgruppen's rentabilitet, salgsmængder og markedsandele.
- (94) Priserne for dumpingimporten fra Kina faldt i den betragtede periode. Selvom importpriserne fra Kina i perioden 2009 til UP steg med 23 %, lå de konstant væsentligt under EU-erhvervsgruppen's salgspriser i den betragtede periode og navnlig i UP og holdt derved prisen på EU-markedet.
- (95) På baggrund af ovenstående kan det konkluderes, at den massive stigning i dumpingimporten fra Kina til priser, som konstant underbød EU-erhvervsgruppen's priser, har spillet en afgørende rolle for den væsentlige skade, EU-erhvervsgruppen har lidt, hvilket navnlig afspejles i den dårlige finansielle situation, det betydelige fald i salgsmængde og markedsandel samt forværringen af næsten samtlige skadesindikatorer.
- (98) Resultaterne for lavprisdumpingimporten står i kontrast til EU-erhvervsgruppen's resultater. Undersøgelsen viste nemlig, at fra 2009 til UP mistede EU-erhvervsgruppen konstant markedsandele til trods for, at EU-forbruget steg i tråd med den generelle økonomiske fremgang. Produktionsmængderne steg, mens der stadig var en overskydende produktion, som måtte lægges på lager.
- (99) Under normale økonomiske forhold uden et kraftigt pristryk og en stigning i dumpingimporten ville EU-erhvervsgruppen muligvis have haft svært ved at klare nedgangen i forbruget og stigningen i de faste omkostninger pr. enhed på grund af den reducerede kapacitetsudnyttelse, den har haft. Undersøgelsen viser klart, at dumpingimporten fra Kina har forværret virkningerne af den økonomiske afmatning. Selv ikke under den generelle økonomiske fremgang var EU-erhvervsgruppen i stand til at genvinde de salgsmængder og markedsandele, der var tabt i løbet af den betragtede periode.
- (100) Selv om den økonomiske krise kan have bidraget til EU-erhvervsgruppen's dårlige overordnede resultater, kan den ikke generelt anses for at have en sådan virkning, at den kan bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skadevoldende situation for EU-erhvervsgruppen navnlig i UP.

3. Andre faktorerers indvirkning

3.1. Import fra tredjelande

- (96) Som det fremgår af betragtning 58, kunne Eurostats importstatistik ikke anvendes i denne undersøgelse, idet KN-koderne for aluminiumsradiatorer samt elementer og sektioner deraf også omfatter andre aluminiumsvarer. Da der ikke foreligger andre pålidelige oplysninger, blev det på grundlag af klagen fastslået, at der udover Kina ikke er andre ikke-europæiske lande, der producerede og eksporterede aluminiumsradiatorer til Unionen i den betragtede periode.

3.2. Den økonomiske krise

- (97) Den økonomiske krise forklarer delvis EU-forbrugets tilbagegang i 2009 og 2010. Det skal dog bemærkes, at i en situation med faldende forbrug i den betragtede periode og i en situation med stigende forbrug i perioden mellem 2009 og UP steg mængden af dumpingimport fra Kina til EU-markedet til priser, der underbød EU-erhvervsgruppen's priser.

3.3. Udvikling i EU-erhvervsgruppen's produktionsomkostninger

- (101) Undersøgelsen viste, at produktionsomkostningerne for aluminiumsradiatorer er direkte forbundet med udviklingen i priserne for aluminium, som er den vigtigste råvare til produktion af denne vare. Selvom EU-erhvervsgruppen's produktionsomkostninger faldt markant i 2009, jf. tabel 8, faldt salgspriserne i samme takt. I 2010 og UP steg omkostningerne mere end salgspriserne, hvilket skabte en mulighed for fremgang for især EU-erhvervsgruppen's rentabilitet. Denne situation opstod, da prisen for de importerede varer fra Kina konstant underbød EU-erhvervsgruppen's priser.
- (102) I en markedsøkonomi kunne det forventes, at priserne på markedet regelmæssigt ville blive tilpasset for at afspejle udviklingen i produktionsomkostningernes forskellige komponenter. Dette skete dog ikke. Undersøgelsen bekræftede, at dumpingimporten fra Kina underbød EU-erhvervsgruppen's priser og fortsat lagde et pres på priserne på EU-markedet og dermed hindrede EU-erhvervsgruppen i at bibeholde sin markedsandel og tilpasse sine priser for at dække omkostningerne og opnå et rimeligt fortjenestniveau, navnlig i UP.

- (103) Stigningen i råvarepriserne var derfor ikke af et sådant omfang, at den kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen blev påført navnlig i undersøgelsesperioden.

3.4. Eksportresultater for EU-producenterne i stikprøven

Tabel 11

	2008	2009	2010	UP
Eksportsalg i elementer		18 280 847	20 245 515	17 242 607
Indeks (2009 = 100)	126	100	111	94

Kilde: Spørgeskemabesvarelser fra EU-producenterne i stikprøven

- (104) EU-erhvervsgrenens eksportaktivitet udgjorde en betydelig del af erhvervsgrenens forretninger i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens vigtigste eksportmarkeder var især Rusland og andre østeuropæiske lande, hvor de solgte varer var af relativt ringere kvalitet og derfor var billigere end de radiatorer, der blev solgt på EU-markedet.

- (105) Ovenstående tabel viser, at EU-erhvervsgrenens eksportomsætning faldt i den betragtede periode. Dette kan delvis skyldes, at der foregik en stigende eksport af aluminiumsradiatorer fra Kina til disse eksportmarkeder, jf. de foreliggende oplysninger.

- (106) Det står ikke desto mindre klart, at eksportaktiviteten gav EU-erhvervsgrenen mulighed for at realisere stordriftsfordele og dermed nedbringe de samlede produktionsomkostninger. Det kan således med rimelighed konkluderes, at EU-erhvervsgrenens eksportaktivitet ikke kunne udgøre en potentiel årsag til den væsentlige skade, som erhvervsgrenen var blevet forvoldt navnlig i UP. Eventuelle negative indvirkninger, som det faldende eksportsalg måtte have haft på EU-erhvervsgrenen, kan ikke have været af et sådant omfang, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem skaden og lavprisdumpingimporten fra Kina.

4. Konklusion om årsagssammenhæng

- (107) Ovennævnte analyse viste, at der var en markant stigning i mængden af og markedsandelen for dumpingimporten fra Kina i den betragtede periode og også i perioden fra 2009 til UP. Det blev konkluderet, at denne import konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser på EU-markedet og navnlig i UP.

- (108) Denne stigning i mængden af og markedsandelen af lavprisdumpingimport fra Kina var konstant og faldt sammen med den negative udvikling i EU-erhvervsgrenens økonomiske situation. Denne situation forværredes i UP, hvor EU-erhvervsgrenen ikke var i stand til at

genvinde de tabte markedsandele og den tabte rentabilitet, og hvor andre finansielle indikatorer som f.eks. likviditeten og investeringsafkastet nåede deres laveste niveau.

- (109) Undersøgelsen af andre kendte faktorer, herunder den økonomiske krise, viste, at eventuelle negative indvirkninger af disse faktorer ikke kan være af et sådant omfang, at de kunne bryde årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Kina og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

- (110) På baggrund af ovenstående analyse, hvor der blev behørigt skelnet mellem alle de kendte faktorer, der har betydning for EU-erhvervsgrenens situation, og de skadevoldende virkninger af dumpingimporten, konkluderedes det foreløbigt, at dumpingimporten fra Kina har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 6.

G. UNIONENS INTERESSER

1. Indledende bemærkninger

- (111) Kommissionen undersøgte i overensstemmelse med grundforordningens artikel 21, om der til trods for den foreløbige konklusion om skadevoldende dumping er tvungende årsager til at konkludere, at det ikke er i Unionens interesse at indføre foranstaltninger i dette tilfælde. Unionens interesser blev analyseret på grundlag af en vurdering af alle de forskellige involverede parter interesser, herunder EU-erhvervsgrenens, importørernes og bygernes interesser.

2. EU-erhvervsgrenens interesser

- (112) EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af dumpingimporten fra Kina. Der mindes om, at de fleste skadesindikatorer viste en negativ tendens i den betragtede periode. Uden foranstaltninger forekommer en yderligere forringelse af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation uundgåelig.

(113) Det forventes, at indførelsen af en midlertidig antidumpingtold vil genoprette effektive handelsvilkår på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgruppen i stand til at tilpasse priserne på den undersøgte vare, så de afspejler omkostningerne i forbindelse med de forskellige komponenter og markedsvilkårene. Det kan også forventes, at indførelsen af midlertidige foranstaltninger vil betyde, at EU-erhvervsgruppen kan genvinde i det mindste en del af den markedsandel, der blev tabt i den betragtede periode, med yderligere positive virkninger for rentabiliteten og den overordnede økonomiske situation.

(114) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, vil der kunne forventes yderligere tabte markedsandele, og EU-erhvervsgruppen vil forblive tabsgivende. Dette ville ikke være bæredygtigt på mellemlang til lang sigt. I betragtning af det påførte tab og de store investeringer i produktionen i begyndelsen af den betragtede periode kan det forventes, at de fleste EU-producenter ikke vil være i stand til at få dækket deres investeringer, hvis der ikke indføres foranstaltninger.

(115) Det konkluderes derfor foreløbigt, at det vil være i EU-erhvervsgruppens interesse, at der indføres en antidumpingtold.

3. Brugernes og importørernes interesser

(116) Der var ingen brugere, der samarbejdede i forbindelse med denne undersøgelse.

(117) Hvad angår importørerne, samarbejdede kun én importør beliggende i Polen i forbindelse med denne undersøgelse ved at besvare spørgeskemaet og acceptere et kontrolbesøg. Denne importør havde mindre tab på den pågældende vare i UP. Den pågældende vare udgør dog kun en mindre del af virksomhedens samlede aktiviteter. Indførelsen af foranstaltninger vil derfor sandsynligvis ikke få en alvorlig indvirkning på den samlede fortjeneste.

4. Konklusion vedrørende Unionens interesser

(118) I lyset af ovenstående blev det ud fra de tilgængelige oplysninger om Unionens interesser foreløbigt konkluderet, at der ikke er tvungende grunde til ikke at indføre midlertidige foranstaltninger over for importen af den pågældende vare med oprindelse i Kina.

H. FORSLAG TIL MIDLERTIDIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

1. Skadestærskel

(119) På baggrund af konklusionerne om dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der

indføres midlertidige antidumpingforanstaltninger for at hindre, at der forvoldes EU-erhvervsgruppen yderligere skade ved dumpingimport.

(120) For at fastsætte omfanget af disse foranstaltninger blev de konstaterede dumpingmargener taget i betragtning, såvel som den told, der kræves for at bringe den skadevoldende situation for EU-erhvervsgruppen til ophør uden dog at overstige den konstaterede dumpingmargen.

(121) Ved beregningen af den told, som er nødvendig for at afhjælpe virkningerne af skadevoldende dumping, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgruppen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kan forventes for en erhvervsgræn af denne type i sektoren under normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden dumpingimport. Det konkluderes, at den fortjeneste, der kunne opnås uden dumpingimport, skal baseres på den gennemsnitlige fortjenstmargen før skat hos EU-producenterne i stikprøven i 2008. Det blev derfor konstateret, at en fortjenstmargen på 7,4 % af omsætningen kunne anses for et passende minimum, som EU-erhvervsgruppen kunne have forventet at opnå uden den skadevoldende dumping.

(122) På dette grundlag blev der beregnet en ikke-skadevoldende pris for EU-erhvervsgruppen på samme vare. Den ikke-skadevoldende pris blev fastsat ved at justere de salgspriser, der blev krævet af EU-producenterne i stikprøven, med den faktiske fortjeneste eller det faktiske tab i UP og ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen til.

(123) Den nødvendige prisforhøjelse blev derefter fastsat på grundlag af en sammenligning mellem de samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters vejede gennemsnitlige importpris som fastsat ved beregningen af underbud, og den ikke-skadevoldende pris for de varer, som EU-erhvervsgruppen solgte på EU-markedet i UP. Forskelle som følge af denne sammenligning blev dernæst udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige cif-importværdi.

2. Midlertidige foranstaltninger

(124) Ud fra ovenstående bør der i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, indføres en midlertidig antidumpingtold på importen med oprindelse i Kina svarende til enten dumping- eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told.

- (125) Antidumpingtolden blev således fastlagt ved at sammenligne skadestærsklerne og dumpingmargenerne, jf. ovenstående. Antidumpingtolden bør derfor være som følger:

Virksomhed	Dumpingmargen	Skadestærsklen	Midlertidig told
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd.	23,0 %	12,6 %	12,6 %
Metal Group Co. Ltd.	70,8 %	56,2 %	56,2 %
Andre samarbejdsvillige virksomheder	32,5 %	21,2 %	21,2 %
Landsdækkende dumpingmargen	76,6 %	61,4 %	61,4 %

- (126) De individuelle antidumpingtoldsatser, der er anført i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der i forbindelse med undersøgelsen blev konstateret for disse virksomheder. Disse todsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i Kina og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder forretningsmæssigt forbundne enheder til de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af todsatsen for »alle andre virksomheder«.

- (127) Alle anmodninger om anvendelse af disse individuelle antidumpingtoldsatser (f.eks. efter ændring af den pågældende virksomheds navn eller efter oprettelse af nye produktions- eller salgsheder) fremsendes straks til Kommissionen⁽¹⁾ sammen med alle relevante oplysninger, især om ændringer af virksomhedens aktiviteter i forbindelse med fremstilling og hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller ændring vedrørende produktions- og salgsheder. Om fornødent vil forordningen blive ændret ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuel told.

I. AFSLUTTENDE BESTEMMELSE

- (128) I overensstemmelse med god administrativ praksis bør der fastsættes en periode, inden for hvilken de interesserede parter, som gav sig til kende inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen, kan fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt. Det skal desuden bemærkes, at denne forordnings indførelse

af told er baseret på foreløbige konklusioner, der eventuelt tages op til fornyet overvejelse med henblik på indførelse af en endelig told —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en foreløbig antidumpingtold på importen af aluminiumsradiatorer og elementer eller sektioner, som disse radiatorer består af, uanset om sådanne elementer eller sektioner er samlet i blokke, undtagen elektriske radiatorer og elementer og sektioner deraf, som for øjeblikket tariferes under KN-kode ex 7615 10 10, ex 7615 10 90, ex 7616 99 10 og ex 7616 99 90 (Taric-kode 7615 10 10 10, 7615 10 90 10, 7616 99 10 91, 7616 99 90 01 og 7616 99 90 91) og har oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den midlertidige antidumpingtold på nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af nedenstående virksomheder fastsættes til følgende:

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægs-kode
Zhejiang Flyhigh Metal Products Co., Ltd.	12,6	B272
Metal Group Co. Ltd.	56,2	B273
Jinyun Shengda Industry Co., Ltd.	21,2	B274
Ningbo Ephriam Radiator Equipment Co.,Ltd.	21,2	B275
Ningbo Everfamily Radiator Co., Ltd.	21,2	B276
Ningbo Ningshing Kinhil Industrial Co. Ltd.	21,2	B277
Ningbo Ninhshing Kinhil International Co., Ltd.	21,2	B278
Sira (Tianjin) Aluminium Products Co., Ltd.	21,2	B279
Sira Group (Tianjin) Heating Radiators Co., Ltd.	21,2	B280
Yongkang Jinbiao Machine Electric Co., Ltd.	21,2	B281
Yongkang Sanghe Radiator Co., Ltd.	21,2	B282
Zhejiang Aishuibao Piping Systems Co.,Ltd.	21,2	B283
Zhejiang Botai Tools Co., Ltd.	21,2	B284
Zhejiang East Industry Co., Ltd.	21,2	B285

⁽¹⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, 1049 Bruxelles, Belgien.

Virksomhed	Told (%)	Taric-tillægs-kode
Zhejiang Guangying Machinery Co.,Ltd.	21,2	B286
Zhejiang Kangfa Industry & Trading Co., Ltd.	21,2	B287
Zhejiang Liwang Industrial and Trading Co., Ltd.	21,2	B288
Zhejiang Ningshuai Industry Co., Ltd.	21,2	B289
Zhejiang Rongrong Industrial Co., Ltd.	21,2	B290
Zhejiang Yuanda Machinery & Electrical Manufacturing Co., Ltd.	21,2	B291
Alle andre virksomheder	61,4	B999

3. Den i stk. 1 omhandlede vares overgang til fri omsætning i Den Europæiske Union er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2012.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Interesserede parter kan anmode om fremlæggelse af de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for vedtagelsen af denne forordning, fremføre deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt af Kommissionen inden for en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden, jf. dog artikel 20 i forordning (EF) nr. 1225/2009.

2. I medfør af artikel 21, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1225/2009 kan de interesserede parter inden for en frist på en måned fra datoen for denne forordnings ikrafttræden fremsætte bemærkninger til dens anvendelse.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 1 i denne forordning anvendes i en periode på seks måneder.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 403/2012**af 10. maj 2012****om 170. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 af 27. maj 2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Al-Qaida-organisationen ⁽¹⁾, særlig artikel 7, stk. 1, litra a), og artikel 7a, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 indeholder en liste over de personer, grupper og enheder, der ifølge forordningen er omfattet af indefrysningen af penge-midler og økonomiske ressourcer.
- (2) Den 30. april 2012 og den 3. maj 2012 besluttede Sanktionskomitéen under FN's Sikkerhedsråd at fjerne tre fysiske personer fra listen over de personer, grupper og enheder, der er omfattet af indefrysningen af penge-

midler og økonomiske ressourcer, efter at have behandlet de pågældende personers anmodninger om fjernelse fra listen og de omfattende rapporter udarbejdet af ombudsmanden i medfør af FN's Sikkerhedsråds resolution 1904(2009).

- (3) Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 bør derfor ajourføres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres som angivet i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden**Chef for Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter*

⁽¹⁾ EFT L 139 af 29.5.2002, s. 9.

BILAG

Bilag I til forordning (EF) nr. 881/2002 ændres således:

(1) Følgende punkter under overskriften "Fysiske personer" slettes:

- "Sa'd Abdullah Hussein Al-Sharif (alias Sa'd al-Sharif). Fødselsdato: 11.2.1964. Fødested: Al-Medina, Saudi-Arabien. Nationalitet: Saudiarabisk. Pas: (a) B 960789, (b) G 649385 (udstedt den 8.9.2006, udløbet den 17.7.2011). Andre oplysninger: Usama Bin Ladens svoger og nære medarbejder. Angiveligt chef for Usama Bin Ladens finansielle organisation. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 25.1.2001."
- (2) "Mounir Ben Habib Ben Al-Taher Jarraya (alias (a) Mounir Jarraya, (b) Yarraya). Adresse: (a) Via Mirasole 11, Bologna, Italien, (b) 8 Via Ariosto, Casalecchio di Reno (Bologna), Italien. Fødselsdato: (a) 25.10.1963, (b) 15.10.1963. Fødested: (a) Sfax, Tunesien, (b) Tunesien. Nationalitet: Tunesisk. Pas: L065947 (tunesisk pas udstedt den 28.10.1995, udløbet den 27.10.2000). Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 25.6.2003."
- (3) "Fethi Ben Al-Rabei Ben Abscha Mnasri (*alias* (a) Mnasri Fethi ben Rebai, (b) Mnasri Fethi ben al-Rabai, (c) Mnasri Fethi ben Rebai, (d) Fethi Alic, (e) Amor, (f) Abu Omar, (g) Omar Tounsi, (h) Amar). Adresse: Birmingham, Det Forenede Kongerige. Fødselsdato: (a) 6.3.1969, (b) 6.3.1963, (c) 3.6.1969. Fødested: (a) Al-Sanadil Farm, Nafzah, Provinsen Baja, Tunesien; (b) Tunesien; (c) Algeriet. Nationalitet: Tunesisk. Pas: L497470 (tunesisk pas udstedt den 3.6.1997, udløbet den 2.6.2002). Andre oplysninger: Moderens navn er Fatima Balayish. Den i artikel 2a, stk. 4, litra b), omhandlede dato: 25.6.2003."
-

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 404/2012**af 10. maj 2012****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 af 7. juni 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår frugt og grøntsager og forarbejdede frugter og grøntsager ⁽²⁾, særlig artikel 136, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes der på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterier for

Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XVI til nævnte forordning.

- (2) Der beregnes hver arbejdsdag en fast importværdi i henhold til artikel 136, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 under hensyntagen til varierende daglige data. Derfor bør nærværende forordning træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 136 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 543/2011 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2012.

*På Kommissionens vegne
For formanden*José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landområder*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157 af 15.6.2011, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	143,3
	MA	74,0
	TN	124,7
	TR	116,2
	US	39,7
	ZZ	99,6
0707 00 05	JO	200,0
	TR	123,3
	ZZ	161,7
0709 93 10	JO	225,1
	TR	119,8
	ZZ	172,5
0805 10 20	EG	46,0
	IL	60,9
	MA	41,9
	TR	44,3
	ZZ	48,3
0805 50 10	TR	81,6
	ZZ	81,6
0808 10 80	AR	111,2
	BR	88,9
	CL	119,9
	CN	97,1
	MA	85,1
	MK	29,3
	NZ	132,7
	US	132,6
	UY	85,3
	ZA	91,1
	ZZ	97,3

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2012/16/EU

af 10. maj 2012

om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF med henblik på at optage saltsyre som et aktivt stof i bilag I hertil

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter ⁽¹⁾, særlig artikel 16, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Kommissionens forordning (EF) nr. 1451/2007 af 4. december 2007 om den anden fase af det tiårs arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF om markedsføring af biocidholdige produkter, ⁽²⁾ er der opstillet en liste over aktive stoffer, som skal vurderes med henblik på eventuel optagelse i bilag I, I A eller I B til direktiv 98/8/EF. Denne liste omfatter saltsyre.
- (2) I henhold til forordning (EF) nr. 1451/2007 er saltsyre vurderet i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i direktiv 98/8/EF til anvendelse i produkttype 2, desinfektionsmidler til privat brug og brug i det offentlige sundhedsvæsen og andre biocidholdige produkter, jf. bilag V til direktiv 98/8/EF.
- (3) Letland blev udpeget som rapporterende medlemsstat og sendte den kompetente myndigheds rapport sammen med en henstilling til Kommissionen den 16. oktober 2009 i overensstemmelse med artikel 14, stk. 4 og 6, i forordning (EF) nr. 1451/2007.
- (4) Medlemsstaterne og Kommissionen har gennemgået den kompetente myndigheds rapport. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1451/2007 er resultaterne af vurderingen indføjet i en vurderingsrapport i Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter den 9. december 2011.
- (5) Det fremgår af de forskellige undersøgelser, at biocidholdige produkter, der anvendes som desinfektionsmidler til privat brug og brug i det offentlige sundhedsvæsen og

andre biocidholdige produkter i overensstemmelse med førnævnte produkttype 2, og som indeholder saltsyre, kan forventes at opfylde kravene i artikel 5 i direktiv 98/8/EF. Det er derfor hensigtsmæssigt at optage saltsyre i bilag I til nævnte direktiv.

- (6) Ikke alle potentielle anvendelser er blevet vurderet på EU-plan. Derfor bør medlemsstaterne vurdere de anvendelser eller eksponeringsscenerier og de risici for befolkningsgrupper og delmiljøer, der ikke har været behandlet repræsentativt i risikovurderingen på EU-plan, og sikre, at der i forbindelse med udstedelse af produktgodkendelser træffes passende foranstaltninger eller stilles specifikke betingelser, som begrænser de identificerede risici til et acceptabelt omfang.
- (7) I lyset af stoffets ætsende egenskaber og de foranstaltninger, der kan træffes for at mindske den dertil hørende risiko, bør der stilles krav om, at eksponering ved ikke-erhvervs mæssig brug minimeres ved, at emballagen udformes hensigtsmæssigt, medmindre det godtgøres i ansøgningen om godkendelse af et produkt, at risiciene for menneskers sundhed kan begrænses til et acceptabelt niveau med andre midler.
- (8) Bestemmelserne i dette direktiv bør anvendes samtidigt i alle medlemsstaterne for at sikre ligebehandling af biocidholdige produkter indeholdende det aktive stof saltsyre på EU-markedet og også lette den korrekte funktion af markedet for biocidholdige produkter generelt.
- (9) Før et aktivt stof optages i bilag I til direktiv 98/8/EF, bør medlemsstaterne og de berørte parter have en rimelig frist til at forberede sig, så de kan opfylde de nye krav, optagelsen medfører, og så det sikres, at ansøgere, der har udarbejdet dossierer, fuldt ud kan udnytte databeskyttelsesperioden på ti år, der i henhold til artikel 12, stk. 1, litra c), nr. ii), i direktiv 98/8/EF indledes på datoen for optagelsen.
- (10) Efter optagelsen bør medlemsstaterne have en rimelig frist til at gennemføre bestemmelserne i artikel 16, stk. 3, i direktiv 98/8/EF.
- (11) Direktiv 98/8/EF bør ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁾ EFT L 123 af 24.4.1998, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 325 af 11.12.2007, s. 3.

(12) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Biocidholdige Produkter —

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag I til direktiv 98/8/EF ændres som angivet i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 30. april 2013 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den 1. maj 2014.

Bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2012.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

BILAG

Følgende punkt indsættes i bilag I til direktiv 98/8/EF:

Nr.	Almindeligt anvendt navn	IUPAC-navn identifikationsnr.	Minimums- renhed af det biocide produkts aktive stof i den form, det markedsføres i	Optagelsesdato	Frist for overensstemmelse med artikel 16, stk. 3 (undtagen for produkter, som indeholder mere end ét aktivt stof — her er fristen for overholdelse af artikel 16, stk. 3, den frist, der fastsættes i den sidste af afgørelserne om optagelse af dets aktive stof)	Udløbsdato for optagelsen	Produkttype	Særlige bestemmelser (*)
»56	saltsyre	saltsyre CAS-nr.: ikke relevant EF-nr.: 231-595-7	999 g/kg	1. maj 2014	30. april 2016	30. april 2024	2	Ved behandlingen af en ansøgning om godkendelse af et produkt efter artikel 5 og bilag VI skal medlemsstaterne, når det er relevant for det pågældende produkt, vurdere de anvendelser eller eksponeringsscenerier og de risici for delmiljøer og befolkningsgrupper, der ikke har været behandlet repræsentativt i risikovurderingen på EU-plan. Medlemsstaterne skal sikre, at godkendelse af produkter til ikke-erhvervsmæssig brug gives under forudsætning af, at emballagen udformes, så eksponering af brugeren minimeres, medmindre det godtgøres i ansøgningen om godkendelse af et produkt, at risiciene for menneskers sundhed kan begrænses til et acceptabelt niveau med andre midler.»

(*) Med henblik på gennemførelsen af de fælles principper i bilag VI findes indholdet og konklusionerne af vurderingsrapporterne på Kommissionens websted: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>.

AFGØRELSER

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESAFGØRELSE

af 8. maj 2012

om ændring af beslutning 2008/855/EF for så vidt angår dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i Tyskland

(meddelt under nummer C(2012) 2992)

(EØS-relevant tekst)

(2012/250/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 89/662/EØF af 11. december 1989 om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽¹⁾, særlig artikel 9, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾, særlig artikel 10, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Kommissionens beslutning 2008/855/EF af 3. november 2008 om dyresundhedsmæssige foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i visse medlemsstater ⁽³⁾ er der fastsat visse foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest i medlemsstater eller regioner i medlemsstater som angivet på en liste i bilaget til samme beslutning. Listen omfatter dele af området tilhørende delstaterne Rheinland-Pfalz og Nordrhein-Westfalen i Tyskland.

(2) Tyskland har underrettet Kommissionen om den seneste udvikling med hensyn til klassisk svinepest hos vildtlevende svin i de regioner af delstaterne Rheinland-Pfalz og Nordrhein-Westfalen, der er angivet i bilaget til beslutning 2008/855/EF.

(3) Det fremgår af disse oplysninger, at det er lykkedes at udrydde klassisk svinepest hos vildtlevende svin i delstaterne Rheinland-Pfalz og Nordrhein-Westfalen. Derfor bør foranstaltningerne i beslutning 2008/855/EF ikke længere gælde i disse regioner, og oplysningerne vedrørende Tyskland i listen i del I i bilaget til beslutningen bør udgå.

(4) Beslutning 2008/855/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(5) Foranstaltningerne i denne afgørelse er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarerækæden og Dyresundhed —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Del I, punkt 1, i bilaget til beslutning 2008/855/EF udgår.

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. maj 2012.

På Kommissionens vegne

John DALLI

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29.

⁽³⁾ EUT L 302 af 13.11.2008, s. 19.

III

(Andre retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS AFGØRELSE

Nr. 35/10/KOL

af 3. februar 2010

om 80. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved indføjel­se af et nyt kapitel om statsstøtteregler­nes anvendelse på public service radio- og tv-virksomhed

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN ⁽¹⁾ HAR —

UNDER HENVISNING TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61-63, og protokol 26,

UNDER HENVISNING TIL aftalen mellem EFTA-staterne om opret­else af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24 og artikel 5, stk. 2, litra b),

som tager i betragtning, at Tilsynsmyndigheden i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 24 skal iværksætte EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte,

som tager i betragtning, at Tilsynsmyndigheden i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 5, stk. 2, litra b), skal udsende meddelelser eller retningslinjer om spørgsmål, der er omfattet af EØS-aftalen, hvis det udtrykkeligt er hjemlet i denne aftale eller i tilsyns- og domstolsaftalen, eller hvis Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt,

som erindrer om de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte, som Tilsynsmyndigheden vedtog den 19. januar 1994 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Herefter benævnt »Tilsynsmyndigheden«.

⁽²⁾ Herefter benævnt »EØS-aftalen«.

⁽³⁾ Herefter benævnt »tilsyns- og domstolsaftalen«.

⁽⁴⁾ Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om tilsynsmyndigheden og domstolen, vedtaget og udstedt af EFTA-Tilsynsmyndigheden den 19. januar 1994, offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s. 1, som ændret. Herefter benævnt »retningslinjer for statsstøtte«. Der findes en opdateret version af retningslinjerne for statsstøtte på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/state-aid/legal-framework/state-aid-guidelines>.

som tager i betragtning, at Europa-Kommissionen (herefter benævnt »Kommissionen«) den 27. oktober 2009 offentliggjorde en meddelelse fra Kommissionen om statsstøtteregler­nes anvendelse på public service radio- og tv-virksomhed ⁽⁵⁾,

som tager i betragtning, at Kommissionens meddelelse også er relevant for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

som tager i betragtning, at der skal sikres en ensartet anvendelse af EØS-statsstøttereglerne i hele Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,

som tager i betragtning, at Tilsynsmyndigheden i henhold til punkt II under overskriften »GENERELT« i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen efter høring af Kommissionen skal vedtage retsakter, der svarer til dem, som Kommissionen vedtager,

som erindrer om, at Tilsynsmyndigheden har hørt Kom­missionen og EFTA-staterne om sagen ved breve af 26. januar 2010 (registreringsnr. 543973, 543974 og 543997) —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for statsstøtte ændres ved indføjel­se af et nyt kapitel om statsstøtteregler­nes anvendelse på public service radio- og tv-virksomhed. Det nye kapitel er knyttet som bilag til denne afgørelse.

⁽⁵⁾ EUT C 257 af 27.10.2009, s. 1.

Artikel 2

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 3. februar 2010.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Kurt JÄGER
Medlem af kollegiet

EØS-aftalen, som tilpasset aftalen ved protokol 1 (herefter benævnt »beslutning 2005/842/EF«) ⁽⁶⁾. EFTA-staterne er i øjeblikket i gang med at indarbejde direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester) ⁽⁷⁾, hvorved de nye medietjenester blev bragt ind under EØS' regler på det audiovisuelle område.

- (7) Disse ændringer på markedet og i retstilstanden har gjort det nødvendigt at opdatere kapitlet om anvendelse af statsstøtteregele på public service radio- og tv-virksomhed. I sin handlingsplan på statsstøtteområdet fra 2005 ⁽⁸⁾ bebudede Europa-Kommissionen (herefter benævnt »Kommissionen«), at den ville »revidere sin meddelelse om anvendelse af statsstøtteregele på public service-kanaler. Der er opstået nye spørgsmål med hensyn til public service-kanaler, navnlig på grund af udviklingen af nye digitalteknologier og internetbaserede tjenester«.
- (8) I 2008 og 2009 deltog Tilsynsmyndigheden og EFTA-staterne i Kommissionens offentlige høringer om revisionen af meddelelsen fra 2001 om anvendelse af statsstøtteregele på public service-radio- og tv-virksomhed ⁽⁹⁾. Nærværende kapitel er en fremtidsorienteret konsolidering af Kommissionens og Tilsynsmyndighedens beslutningspraksis på statsstøtteområdet på basis af de bemærkninger, der indkom under de offentlige høringer. Den redegør for, hvilke principper Tilsynsmyndigheden lægger til grund, når den anvender EØS-aftalens artikel 61 og artikel 59, stk. 2, på offentlig finansiering af audiovisuelle tjenester i radio- og tv-sektoren ⁽¹⁰⁾, under hensyn til den seneste udvikling på markedet og i retstilstanden. Dette kapitel griber ikke ind i anvendelsen af reglerne for det indre marked og de grundlæggende friheder inden for radio- og tv-virksomhed.

2. Betydningen af public service radio- og tv-virksomhed

- (9) Selv om public service radio- og tv-virksomhed har en klar økonomisk relevans, kan det ikke sammenlignes med public service i nogen anden økonomisk sektor. Der er ingen anden service, der på samme tid henvender sig til så stor en del af befolkningen, forsyner den med så stort et antal informationer og indholdstjenester og derved formidler og påvirker både den individuelle og den offentlige mening.
- (10) Endvidere opfattes radio og tv normalt som meget pålidelige informationskilder og er for en stor del af befolkningen den væsentligste informationskilde. På den måde beriger de den offentlige debat og sikrer, at alle borgere på rimelig vis kan deltage i det offentlige liv. I den sammenhæng er det vigtigt at garantere radio- og tv-virksomhedens uafhængighed i overensstemmelse med det overordnede ytringsfrihedsprincip, der er nedfældet i artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention, og som er en almindelig retsgrundsætning, som Domstolen værner om ⁽¹¹⁾.
- (11) Den rolle, public service ⁽¹²⁾ spiller generelt, anerkendes i EØS-aftalen, særlig artikel 59, stk. 2, som har følgende ordlyd:

»Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne aftales bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider imod de kontraherende parter interesser.«

- (12) Betydningen af public service radio og tv for samfundslivet, demokratiet og kulturlivet blev også fastslået i den akt, hvortil der henvises i punkt 33 i bilag XI til EØS-aftalen (Resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 25. januar 1999 om public service-radio- og tv-virksomhed) ⁽¹³⁾, som tilpasset aftalen ved protokol 1 (herefter benævnt »resolutionen om public service radio- og

⁽⁶⁾ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 91/2006 (EUT L 289 af 19.10.2006, s. 31, og EØS-tillæg nr. 52 af 19.10.2006, s. 24), der trådte i kraft den 8. juli 2006.

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007 om ændring af Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-spredningsvirksomhed (EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27).

⁽⁸⁾ KOM(2005) 107 endelig.

⁽⁹⁾ EFT C 320 af 15.11.2001, s. 5. Denne meddelelse svarer til det tidligere kapitel om anvendelse af statsstøtteregele på public service-radio- og tv-virksomhed, der blev vedtaget af Tilsynsmyndigheden den 23. april 2004, se fodnote 2.

⁽¹⁰⁾ I dette kapitel omfatter begrebet »audiovisuelle tjenester« lineær og/eller ikke-lineær distribution af audioindhold og/eller audiovisuelt indhold og andre beslægtede tjenester, såsom tekstbaserede onlineinformationstjenester. Der skal skelnes mellem begrebet »audiovisuelle tjenester« og det snævrere begreb »audiovisuelle medietjenester«, som er defineret i artikel 1, litra a), i direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester).

⁽¹¹⁾ Sag C-260/89, ERT, Sml. 1991 I, s. 2925.

⁽¹²⁾ I dette kapitel svarer »public service« til »tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse« i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.

⁽¹³⁾ EFT C 30 af 5.2.1999, s. 1.

tv-virksomhed»⁽¹⁴⁾. I resolutionen om public service radio- og tv-virksomhed understreges følgende: »Det er en nødvendig forudsætning for opfyldelsen af de særlige pligter i forbindelse med public service-radio- og tv-virksomhed, at offentligheden har bred adgang til de forskellige kanaler og tjenester uden forskelsbehandling og på lige vilkår«. Endvidere skal public service radio- og tv-selskaber ved varetagelsen af deres opgaver »fortsat udnytte de teknologiske fremskridt« og »give offentligheden udbytte af de nye audiovisuelle tjenester og informationstjenester samt den nye teknologi« og »udvikle og diversificere deres aktiviteter i den digitale tidsalder«. Endelig skal »public service-radio- og -tv-foretagender [...] fortsat, i overensstemmelse med de opgaver, som medlemsstaterne har pålagt dem, kunne tilbyde et stort udvalg af programmer, som henvender sig til hele samfundet; set i dette perspektiv er det legitimt, at public service-radio- og -tv-foretagender forsøger at nå ud til et bredt publikum«.

- (13) Den rolle, som public service radio og tv spiller for fremme af den kulturelle mangfoldighed, blev også anerkendt i UNESCO-konventionen af 2005 om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed⁽¹⁵⁾. I konventionen hedder det, at enhver part kan træffe »foranstaltninger, der har til formål at beskytte og fremme de kulturelle udtryksformers mangfoldighed på den pågældende parts område«. Disse foranstaltninger kan bl.a. være »foranstaltninger, der sigter mod at fremme mediernes mangfoldighed, bl.a. ved hjælp af public service radio- og tv-virksomhed«⁽¹⁶⁾.
- (14) Denne værdi af public service radio og tv har lige så stor betydning i dag med den nuværende hurtige udvikling i mediemiljøet. Dette blev også understreget i Europarådets rekommandation om mediepluralisme og mangfoldighed i medieindhold⁽¹⁷⁾ og dets rekommandation om public service-mediers opgaver i informationssamfundet⁽¹⁸⁾. I sidstnævnte rekommandation opfordres Europarådets medlemmer til at sikre public service-medier på en gennemsigtig og ansvarlig måde og at sætte dem i stand til fuldt og helt at imødegå informationssamfundets udfordringer og samtidig respektere Europas elektroniske medielandskabs tvedelte (offentlige/private) struktur under hensyn til markeds- og konkurrenceforholdene.
- (15) Det skal dog samtidig bemærkes, at kommercielle radio- og tv-selskaber, hvoraf flere er underlagt public servicekrav, også spiller en betydelig rolle for opfyldelsen af målsætningerne i resolutionen om public service radio- og tv-virksomhed, da de bidrager til at sikre pluralisme, berige den kulturelle og politiske debat og øge programudbudet. Desuden er udgivere af dagblade og andre trykte medier vigtige garanter for en objektivt informeret offentlighed og for demokrati. I betragtning af at disse operatører nu konkurrerer med radio- og tv-selskaber på internettet, vil alle de kommercielle medieudbydere blive berørt af de eventuelle negative virkninger, som statsstøtte til public service-selskaber kan få for udvikling af nye forretningsmodeller. Som anført i direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester) er »samskiftelse mellem private og offentlige udbydere af audiovisuelle medietjenester et særligt kendetegn ved det europæiske audiovisuelle mediemarked«. Det er nemlig i den fælles interesse at opretholde et alsidigt og afbalanceret udbud af offentlige og private medietjenester, og det gælder også i det nuværende dynamiske mediemiljø.

3. Lovgivningsrammerne

- (16) I forbindelse med anvendelsen af statsstøtteregele på public service radio- og tv-virksomhed er der mange forskellige retsregler, der skal tages hensyn til. Statsstøttevurderingen er baseret på EØS-aftalens artikel 61 om statsstøtte og EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, om anvendelsen af EØS-aftalens regler og konkurrencereglerne på bl.a. tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse. Protokol 3 til aftalen om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol (herefter benævnt »protokol 3«) fastsatte procedurereglerne i statsstøttesager.
- (17) EØS-aftalen indeholder ikke en bestemmelse svarende til artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (herefter benævnt »EUF-traktaten«) (tidl. artikel 151 i EF-traktaten) vedrørende kultur eller en »kulturel undtagelse« for støtte til fremme af kulturen svarende til bestemmelsen i EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d) (tidl. artikel 87, stk. 3, litra d), i EF-traktaten). Dette betyder imidlertid ikke, at en undtagelse for sådanne foranstaltninger er udelukket. Tilsynsmyndigheden har i tidligere tilfælde accepteret, at sådanne støtteforanstaltninger kunne godkendes af kulturelle årsager på grundlag af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c)⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁴⁾ Resolutionen om public service radio- og tv-virksomhed blev indarbejdet i EØS-aftalen som en akt, som de kontraherende parter skal tage til efterretning, ved afgørelse nr. 118/1999 (EFT L 325 af 21.12.2000, s. 33, og EØS-tillæg nr. 60 af 21.12.2000, s. 423 (islandsk) og s. 424 (norsk)), der trådte i kraft den 1. oktober 1999.

⁽¹⁵⁾ UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed blev undertegnet i Paris den 20. oktober 2005. Den blev derpå ratificeret af Norge og godkendt af Island.

⁽¹⁶⁾ Artikel 6, stk. 1, og artikel 6, stk. 2, litra h), i UNESCO-konventionen om beskyttelse og fremme af de kulturelle udtryksformers mangfoldighed.

⁽¹⁷⁾ Ministerkomitéens rekommandation CM/Rec (2007)2 til medlemslandene om mediepluralisme og mangfoldighed i medieindhold, vedtaget den 31. januar 2007 på det 985. møde mellem ministerrepræsentanterne.

⁽¹⁸⁾ Ministerkomitéens rekommandation CM/Rec (2007)3 til medlemslandene om public service-mediers opgaver i informationssamfundet, vedtaget den 31. januar 2007 på det 985. møde mellem ministerrepræsentanterne.

⁽¹⁹⁾ F.eks. EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 180/09/KOL af 31. marts 2009 om støtteordning til fordel for audiovisuelle produktioner og udvikling af drejebøger og uddannelsesforanstaltninger (EUT C 236 af 1.10.2009, s. 5, og EØS-tillæg nr. 51 af 1.10.2009, s. 17). Se også kapitlet om statsstøtte til biografilm og andre audiovisuelle værker i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte, vedtaget ved EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 788/08/KOL af 17. december 2008 om 67. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ved ændring af de eksisterende kapitler om referencesatser og kalkulationsrenter og om statsstøtte i form af garantier og ved indføjeelse af et nyt kapitel om tilbagesøgning af ulovlig og uforenelig statsstøtte, om statsstøtte til biografilm og andre audiovisuelle værker og statsstøtte til jernbaneselskaber, endnu ikke offentliggjort, findes på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15643&1=1>.

- (18) Reglerne om »audiovisuelle medietjenester« samordnes på europæisk plan i direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester). Kravene om økonomisk gennemsigtighed i forbindelse med offentlige virksomheder er fastsat i den akt, hvortil der henvises i punkt 1a i bilag XV til EØS-aftalen (Kommissionens direktiv 2006/111/EF af 16. november 2006 om gennemskuelligheden af de økonomiske forbindelser mellem medlemsstaterne og de offentlige virksomheder og om den finansielle gennemskuellighed i bestemte virksomheder)⁽²⁰⁾, som tilpasset aftalen ved protokol 1 (herefter benævnt »direktiv 2006/111/EF« (gennemsigtighedsdirektivet))⁽²¹⁾.
- (19) Disse regler er genstand for fortolkning ved EFTA-domstolen inden for »EFTA-søjlen« og ved Domstolen inden for »EU-søjlen«. Tilsynsmyndigheden har endvidere vedtaget adskillige retningslinjer for anvendelsen af statsstøtteregele, som svarer til lignende retningslinjer fra Kommissionen. Det skal især bemærkes, at Tilsynsmyndigheden i 2005 vedtog kapitlet om statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, og i 2006 blev beslutning 2005/842/EF indarbejdet i EØS-aftalen, hvorved de krav, der stilles i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, blev afklaret. Sidstnævnte gælder også inden for radio- og tv-virksomhed, hvis betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), i beslutning 2005/842/EF er opfyldt⁽²²⁾.

4. EØS-aftalens artikel 61, stk. 1

4.1. Statsstøttekarakter af offentlig finansiering af public service radio- og tv-virksomhed

- (20) I henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, omfatter statsstøttebegrebet følgende betingelser: 1) der skal være tale om en foranstaltning truffet af staten eller med statsmidler, 2) foranstaltningen skal kunne påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter, 3) den skal give modtageren en fordel, og 4) den skal fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene⁽²³⁾. Det skal vurderes på et objektivt grundlag og under hensyn til Domstolens og EFTA-Domstolens retspraksis, om der foreligger statsstøtte.
- (21) Det er kun virkningerne af den offentlige finansiering, der er afgørende for vurderingen af statsstøtteelementet efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, ikke finansieringens formål. Public service radio- og tv-virksomhed finansieres normalt over statsbudgettet eller gennem en licensafgift. Under særlige omstændigheder foretager staten kapitalindskud eller indrømmer gældseftergivelse til fordel for public service-selskaber. Sådanne finansielle foranstaltninger kan normalt tilskrives de offentlige myndigheder og involverer overførsel af statsmidler⁽²⁴⁾.
- (22) Statslig finansiering af public service radio- og tv-selskaber kan normalt også anses for at påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter. Domstolen har fastslået følgende: »Når støtte, som ydes af en stat eller ved hjælp af statsmidler, styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten«⁽²⁵⁾. Det er oplagt tilfældet, når der er tale om erhvervelse og salg af programrettigheder, som ofte finder sted på internationalt plan. For de public service-selskaber, der har ret til at sælge reklametid, har også reklamer grænseoverskridende virkninger, navnlig i homogene sprogråder, der strækker sig ud over nationale grænser. Endvidere kan kommercielle radio- og tv-selskabers ejerstruktur række ud over én EØS-stat. Tjenester via internettet har normalt også en global rækkevidde.
- (23) Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om en fordel, fastslog Domstolen i Altmark-sagen, at kompensation for offentlig tjeneste ikke udgør statsstøtte, når følgende fire betingelser alle er opfyldt. For det første skal den pågældende virksomhed faktisk være pålagt at opfylde forpligtelser til offentlig tjeneste, og disse forpligtelser skal være klart defineret. For det andet skal de kriterier, der er grundlaget for beregningen af kompensationen, være fastlagt på forhånd på en objektiv og gennemsigtig måde. For det tredje må kompensationen ikke overstige, hvad der er nødvendigt for helt eller delvis at dække de udgifter, der er afholdt ved opfyldelsen af forpligtelserne til offentlig tjeneste, idet der skal tages hensyn til de hermed forbundne indtægter og til en rimelig fortjeneste ved opfyldelsen af forpligtelserne. Og for det fjerde gælder, at størrelsen af den nødvendige kompensation når udvælgelsen af den virksomhed, der skal overdrages en forpligtelse til offentlig tjeneste, i et konkret tilfælde ikke gennemføres inden for rammerne af en procedure for tildeling af offentlige kontrakter, som sikrer, at det er den virksomhed, der kan levere disse tjenester til de laveste omkostninger for samfundet, der udvælges, fastlægges på grundlag af en analyse af de omkostninger, som en gennemsnitsvirksomhed, der er veldrevet og tilstrækkelig udstyret til at kunne opfylde de stillede krav til den offentlige tjeneste, ville have ved at gennemføre forpligtelserne.

⁽²⁰⁾ EUT L 318 af 17.11.2006, s.17.

⁽²¹⁾ Afgørelse truffet af Det Blandede EØS-udvalg nr. 55/2007, EUT L 266 af 11.10.2007, s. 15, og EØS-tillæg nr. 48 af 11.10.2007, s. 12, der trådte i kraft den 9. juni 2007.

⁽²²⁾ I henhold til artikel 2, stk. 1, litra a), i beslutning 2005/842/EF finder beslutningen anvendelse på statsstøtte i form af »kompensation for offentlig tjeneste ydet til virksomheder, hvis gennemsnitlige årsomsætning før skat, alle aktiviteter iberegnet, udgjorde under 100 mio. EUR i de to regnskabsår forud for det regnskabsår, hvori de fik overdraget tjenesteydelsen af almindelig økonomisk interesse, og som modtager en kompensation for den pågældende tjeneste på under 30 mio. EUR om året«.

⁽²³⁾ De forenede sager T-309/04, T-317/04, T-329/04 og T-336/04, TV2/Danmark mod Kommissionen (»TV2-dommen«), Sml. 2008 II, s. 2935, præmis 156.

⁽²⁴⁾ Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt licensmidler skal betragtes som statsmidler, henvises til TV2-dommen, op.cit., præmis 158-159.

⁽²⁵⁾ Sag C-730/79, Philip Morris Holland mod Kommissionen, Sml. 1980, s. 2671, præmis 11, sag C-303/88, Italien mod Kommissionen, Sml. 1991 I, s. 1433, præmis 27, sag C-156/98, Tyskland mod Kommissionen, Sml. 2000 I, s. 6857, præmis 33.

- (24) Hvis kompensationen ikke opfylder ovennævnte betingelser, vil den blive anset for kun at komme visse radio- og tv-selskaber til gode og dermed fordreje eller true med at fordreje konkurrencevilkårene.

4.2. Støttens art: eksisterende støtte eller ny støtte

- (25) De finansieringsordninger, der i dag er gældende i de fleste EFTA-stater, blev indført for længe siden. Tilsynsmyndigheden skal derfor først og fremmest vurdere, om disse ordninger skal betragtes som »eksisterende støtteordninger« efter artikel 1, stk. 1, i del I i protokol 3. Der er i denne bestemmelse fastsat følgende: »EFTA-Tilsynsmyndigheden foretager sammen med EFTA-staterne en løbende undersøgelse af de støtteordninger, som findes i disse stater. Den foreslår dem sådanne foranstaltninger, som den gradvise udvikling eller EØS-aftalens funktion kræver«.
- (26) Ifølge artikel 1, litra b), nr. i), i del II i protokol 3 omfatter eksisterende støtte »... enhver form for støtte, der eksisterede inden EØS-aftalens ikrafttræden i den pågældende EFTA-stat, dvs. støtteordninger og individuel støtte, som var trådt i kraft før og er blevet fortsat efter EØS-aftalens ikrafttræden«.
- (27) Ifølge artikel 1, litra b), nr. v), i del II i protokol 3 omfatter eksisterende støtte også »støtte, som anses for at være en eksisterende støtte, fordi det kan godtgøres, at der ikke var tale om støtte, da den blev indført, men at den blev en støtte på grund af udviklingen på Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, uden at EFTA-staten havde foretaget nogen ændringer [...]«.
- (28) I overensstemmelse med Domstolens retspraksis ⁽²⁶⁾ skal Tilsynsmyndigheden undersøge, hvorvidt de retlige rammer for tildelingen af støtten har ændret sig, siden støtten blev indført. Tilsynsmyndigheden mener, at vurderingen bør foretages i hver enkelt sag, hvor der tages hensyn til alle de elementer, som angår en given EFTA-stats regler for radio- og tv-spredning ⁽²⁷⁾.
- (29) Ifølge dommen i Gibraltar-sagen ⁽²⁸⁾ er det ikke alle ændringer i eksisterende støtte, der skal betragtes som ny støtte. Ifølge Retten "er det kun i det tilfælde, hvor ændringen påvirker selve indholdet af den oprindelige ordning, at denne ordning bliver en ny støtteordning. Der kan imidlertid ikke være tale om en væsentlig ændring, når det nye element klart kan adskilles fra den oprindelige ordning".
- (30) I lyset af det ovenstående har Tilsynsmyndigheden i sin beslutningspraksis generelt set på, 1) om den oprindelige finansieringsordning for public service radio- og tv-selskaber udgør eksisterende støtte ifølge de regler, der er nævnt under punkt 26 og 27 ovenfor, 2) om senere ændringer påvirker den oprindelige foranstaltnings faktiske indhold (dvs. fordelens art eller finansieringskilden, støttens formål, støttemodtagerne eller rækkevidden af støttemodtagernes virksomhed), eller om disse ændringer snarere er af rent formel eller administrativ art, og 3) om de senere ændringer, hvis de er betydelige, kan adskilles fra den oprindelige foranstaltning og dermed vurderes særskilt, eller om de ikke kan adskilles fra den oprindelige foranstaltning, således at denne som helhed er blevet omdannet til ny støtte.

5. Vurdering af statsstøttes forenelighed efter eøs-aftalens artikel 61, stk. 3

- (31) Selv om vurderingen af kompensation for public service radio- og tv-virksomhed typisk foretages på grundlag af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan undtagelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, i princippet også finde anvendelse i radio- og tv-sektoren, forudsat at de relevante betingelser er opfyldt.
- (32) EØS-aftalen indeholder ingen bestemmelse svarende til EUF-traktatens artikel 167, stk. 4, som forpligter Kommissionen til at tage hensyn til kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig med henblik på at respektere og fremhæve sine kulturers mangfoldighed. Den indeholder heller ingen kulturelt betinget undtagelse svarende til EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d), som giver Kommissionen mulighed for at erklære støtte til fremme af kulturen forenelig med fællesmarkedet, når

⁽²⁶⁾ Sag C-44/93, *Namur-Les Assurances du Crédit SA mod Office National du Ducroire* og den belgiske stat, Sml. 1994 I, s. 3829.

⁽²⁷⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutninger i følgende sager: sag E 8/06, *Statslig finansiering af det offentlige flamske tv-selskab VRT* (EUT C 143 af 10.6.2008, s. 7), sag E 4/05, *Statsstøtte til RTE og TNAG (TG4)* (EUT C 121 af 17.5.2008, s. 5), sag E 9/05, *Licensbetalinger til RAI* (EUT C 235 af 23.9.2005, s. 3), sag E 10/2005, *Licensbetalinger til France 2 og 3* (EUT C 240 af 30.9.2005, s. 20), sag E 8/05, *Det spanske offentlige radio- og tv-selskab RTVE* (EUT C 239 af 4.10.2006, s. 17), sag C 2/04, *Ad hoc-finansiering af offentlige radio- og tv-selskaber i Nederlandene* (EUT L 49 af 22.2.2008, s. 1), sag C 60/99, *Kommissionens beslutning af 10. december 2003 om Frankrigs statsstøtte til France 2 og France 3* (EUT L 361 af 8.12.2004, s. 21), sag C 62/99, *Kommissionens beslutning af 15. oktober 2003 om Italiens støtteforanstaltninger til fordel for RAI SpA* (EUT L 119 af 23.4.2004, s. 1), sag NN 88/98, *Finansiering af en 24-timers reklamefri nyhedskanal gennem BBC's licenser* (EFT C 78 af 18.3.2000, s. 6) og sag NN 70/98, *Statsstøtte til de offentlige tv-kanaler Kinderkanal og Phoenix* (EFT C 238 af 21.8.1999, s. 3).

⁽²⁸⁾ De forenede sager T-195/01 og T-207/01, *Government of Gibraltar mod Kommissionen* («Gibraltar-dommen»), Sml. 2002 II, s. 2309.

den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod den fælles interesse. Dette betyder imidlertid ikke, at anvendelsen af statsstøttere reglerne ikke giver mulighed for at tage kulturelle aspekter i betragtning. I EØS-aftalen erkendes behovet for at styrke det kulturelle samarbejde i artikel 13 i protokol 31. I den forbindelse bør det huskes, at Tilsynsmyndigheden i beslutningspraksis vedrørende statsstøtte til filmproduktion og filmrelaterede aktiviteter fastslog, at foranstaltninger til fordel for film- og audiovisuel produktion eventuelt kunne godkendes med henvisning til kulturelle årsager med anvendelsen af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), forudsat at der ved denne fremgangsmåde tages tilstrækkelig højde for de kriterier, som Kommissionen har udarbejdet, og at metoden ikke afviger fra Kommissionens praksis forud for vedtagelsen af EUF-traktatens artikel 107, stk. 3, litra d) ⁽²⁹⁾.

- (33) Det er Tilsynsmyndighedens opgave at afgøre, hvorledes enhver undtagelsesbestemmelse i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, faktisk skal anvendes, samt hvordan kulturelle aspekter skal tages i betragtning. Det skal bemærkes, at bestemmelserne om undtagelse fra forbuddet mod statsstøtte skal anvendes strengt. Tilsynsmyndigheden finder i overensstemmelse hermed, at kulturundtagelsen vil kunne bringes i anvendelse i tilfælde, hvor kulturproduktet er klart identificeret eller identificerbart ⁽³⁰⁾. Tilsynsmyndigheden er desuden af den opfattelse, at kulturbegrebet skal relatere til det pågældende produkts indhold og art, og ikke til mediet eller den egentlige distribution af produktet ⁽³¹⁾. Desuden må de uddannelsesmæssige og demokratiske behov i en EFTA-stat ikke blandes sammen med fremme af kulturen ⁽³²⁾.
- (34) Når der ydes statsstøtte til public service radio- og tv-selskaber, sondres der normalt ikke mellem samfundets kulturelle, demokratiske og uddannelsesmæssige behov. Medmindre en finansieringsforanstaltning specielt tager sigte på at fremme kulturelle mål, vil en sådan støtte principielt ikke kunne godkendes som kulturstøtte på grundlag af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). Statsstøtte til public service radio- og tv-selskaber ydes generelt i form af en kompensation for opfyldelse af public service-forpligtelsen og vurderes efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, på grundlag af de kriterier, der er opstillet i dette kapitel.

6. Vurdering af statsstøttes forenelighed efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2

- (35) Det hedder i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2: »Virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, eller som har karakter af fiskale monopoler, er underkastet denne traktats bestemmelser, navnlig konkurrencereglerne, i det omfang anvendelsen af disse bestemmelser ikke retligt eller faktisk hindrer opfyldelsen af de særlige opgaver, som er betroet dem. Udviklingen af samhandelen må ikke påvirkes i et sådant omfang, at det strider mod de kontraherende parters interesser.«
- (36) Ifølge Domstolens faste retspraksis er EUF-traktatens artikel 106 (tidl. artikel 86 i EF-traktaten), der svarer til EØS-aftalens artikel 59, en undtagelsesbestemmelse, som skal fortolkes restriktivt. Domstolen har fastslået, at følgende betingelser alle skal være opfyldt, for at en foranstaltning kan nyde godt af en undtagelse:
- (i) den omhandlede tjeneste skal være en tjeneste af almindelig økonomisk interesse og være klart defineret af medlemsstaten (definition) ⁽³³⁾
 - (ii) den omhandlede virksomhed skal udtrykkeligt af medlemsstaterne have fået overdraget at udføre tjenesten (mandat) ⁽³⁴⁾
 - (iii) anvendelsen af traktatens konkurrenceregler (i dette tilfælde forbuddet mod statsstøtte) skal hindre udførelsen af den særlige tjeneste, det er pålagt virksomheden at udføre, og undtagelsen fra disse regler må ikke påvirke samhandelen i et omfang, der strider mod Fællesskabets interesse (proportionalitetstest) ⁽³⁵⁾.
- (37) Når det gælder public service radio og tv, skal ovennævnte fremgangsmåde tilpasses efter resolutionen om public service radio- og tv-virksomhed, der henviser til »public service-opgaver som pålagt dem, defineret og tilrettelagt af de enkelte medlemsstater« (definition og mandat), og tillader en undtagelse fra traktatens regler for finansiering af

⁽²⁹⁾ Se f.eks. beslutning nr. 32/02/KOL af 20.2.2002, beslutning nr. 169/02/KOL af 18.9.2002, beslutning nr. 186/03/KOL af 29.10.2003, beslutning nr. 179/05/KOL af 15.7.2005 og beslutning nr. 342/06/KOL af 14.11.2006. Se også kapitlet om statsstøtte til biografilm og andre audiovisuelle værker i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte.

⁽³⁰⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning i sag NN 88/98, BBC's 24-timers-nyhedskanal (EFT C 78 af 18.3.2000, s. 6) og i sag NN 70/98, Kinderkanal og Phoenix, op.cit.

⁽³¹⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning i sag N 458/2004, Statsstøtte til Espacio Editorial Andaluza Holding sl. (EUT C 131 af 28.5.2005, s. 12).

⁽³²⁾ Sag NN 70/98, Kinderkanal og Phoenix, op.cit.

⁽³³⁾ Sag 172/80, Zuechner, Sml. 1981, s. 2021.

⁽³⁴⁾ Sag C-242/95, GT-Link, Sml. 1997, s. 4449.

⁽³⁵⁾ Sag C-159/94, EDF og GDF, Sml. 1997 I, s. 5815.

public service radio og tv, hvis »denne finansiering ikke ændrer handels- og konkurrencevilkårene i Fællesskabet i et omfang, der strider mod de fælles interesser, idet der tages hensyn til opfyldelsen af disse public service-opgaver« (proportionalitet).

- (38) Det er Tilsynsmyndigheden, der skal vurdere på grundlag af oplysninger fra EFTA-staterne, om disse betingelser er opfyldt. Hvad angår definitionen af public service-opgaver, er det Tilsynsmyndighedens rolle at kontrollere, at der ikke forekommer åbenbare fejl (jf. afsnit 6.1). Tilsynsmyndigheden kontrollerer desuden, om der foreligger et udtrykkeligt mandat, og om der er et effektivt tilsyn med opfyldelsen af public service-forpligtelserne (jf. afsnit 6.2).
- (39) Når Tilsynsmyndigheden foretager proportionalitetstesten, ser den på, om en eventuel konkurrencefordrejning som følge af public service-kompensationen kan retfærdiggøres med, at det er nødvendigt at udføre public service-opgaven og finansiere dens udførelse. Tilsynsmyndigheden vurderer — navnlig på grundlag af den dokumentation, som EFTA-staterne skal fremlægge — om der er tilstrækkelige garantier for, at statsfinansieringen ikke medfører uproportionale virkninger, og at overkompensation og krydssubsidiering undgås, og at public service radio- og tv-selskaberne overholder markedsvilkårene i forbindelse med deres kommercielle aktiviteter (jf. afsnit 6.3. ff.).
- (40) Analysen af, om statsstøttekravene er opfyldt, skal tage udgangspunkt i de særlige forhold, der kendetegner de enkelte nationale systemer. Tilsynsmyndigheden er klar over forskellene i de nationale radio- og tv-systemer og i andre forhold, der kendetegner EFTA-staternes mediemarkeder. Vurderingen af, om statsstøtte til public service radio- og tv-selskaber er forenelig med fællesmarkedet efter artikel 59, stk. 2, foretages derfor fra sag til sag i overensstemmelse med Kommissionens og Tilsynsmyndighedens beslutningspraksis ⁽³⁶⁾ og de grundprincipper, der opstilles i de efterfølgende afsnit.
- (41) Tilsynsmyndigheden vil også tage højde for de vanskeligheder, som nogle EFTA-stater kan have med at sikre de nødvendige midler, hvis omkostningerne pr. indbygger ved public service-tjenesten alt andet lige er højere ⁽³⁷⁾, samtidig med at den også vil se på andre mediers eventuelle betænkeligheder i disse EFTA-stater.
- (42) Som Kommissionens og Tilsynsmyndighedens praksis viser, vil en foranstaltning, der ikke opfylder alle Altmark-kriterierne, stadig skulle analyseres i henhold til henholdsvis EUF-traktatens artikel 106, stk. 2, og EØS-aftalens artikel 59, stk. 2 ⁽³⁸⁾.

6.1. Definition af public service-opgaven

- (43) For at opfylde betingelsen i punkt 36, nr. i), for anvendelse af EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, er det nødvendigt, at der fastlægges en officiel definition af public service-opgaven. Først når der foreligger en sådan definition, kan Tilsynsmyndigheden vurdere med tilstrækkelig retlig sikkerhed, om undtagelsen efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan anvendes.
- (44) Definitionen af public service-opgaven henhører under EFTA-staternes kompetence, og den kan fastlægges på nationalt, regionalt eller lokalt plan efter national ret. Generelt skal der ved udøvelsen af denne kompetence tages hensyn til begrebet »tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse« (herefter benævnt »SIEG«).
- (45) EFTA-staternes definition af public service-opgaven skal være så præcis som mulig. Den bør ikke give anledning til tvivl om, hvorvidt en EFTA-stat mener, at en given aktivitet udført af den udpegede operatør falder ind under public service-opgaven eller ej. Hvis der ikke findes en klar og præcis definition af de forpligtelser, der er pålagt public service radio- og tv-selskabet, har Tilsynsmyndigheden ikke mulighed for at udføre sine opgaver efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, og vil derfor ikke kunne indrømme en undtagelse efter denne bestemmelse.
- (46) En klar identifikation af de aktiviteter, der indgår i public service-opgaven, er ligeledes vigtig for, at private operatører kan planlægge deres aktiviteter. Desuden skal public service-opgaven være tilstrækkelig præcis til, at EFTA-staternes myndigheder kan føre et effektivt tilsyn, som beskrevet i det følgende kapitel.

⁽³⁶⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutninger i følgende sager: sag E 8/06, Statslig finansiering af det offentlige flamske radio- og tv-selskab VRT (EUT C 143 af 10.6.2008, s. 7) sag E 4/05, Statsstøtte til RTE og TNAG (TG4) (EUT C 121 af 17.5.2008, s. 5), sag E 3/05, Støtte til offentlige radio- og tv-selskaber i Tyskland (EUT C 185 af 8.8.2007, s. 1), sag E 9/05, Licensbetalinger til RAI (EUT C 235 af 23.9.2005, s. 3), sag E 10/05, Licensbetalinger til France 2 og France 3 (EUT C 240 af 30.9.2005, s. 20), sag E 8/05, Det spanske offentlige radio- og tv-selskab RTVE (EUT C 239 af 4.10.2006, s. 17), sag C 2/04, Ad hoc-finansiering af offentlige radio- og tv-selskaber i Nederlandene (EUT L 49 af 22.2.2008, s. 1). Se også EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 306/09/KOL af 8. juli 2009 om Norges Radio, findes på Tilsynsmyndighedens websted <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=16906&1=1>.

⁽³⁷⁾ Lignende vanskeligheder kan opstå, når public service radio og tv er henvendt til sproglige minoriteter eller tilpasset lokale behov.

⁽³⁸⁾ Kommissionens beslutning C 62/1999, RAI, betragtning 99, og C 85/2001, RTP, betragtning 158.

- (47) I betragtning af radio- og tv-sektorens særlige karakter og behovet for at sikre public service-selskabernes redaktionelle uafhængighed anses det også generelt for at være legitimt efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, at der fastlægges en kvalitativ definition, som pålægger et givet selskab at tilbyde en bred, afbalanceret og varieret programflade⁽³⁹⁾. En sådan definition anses generelt for at stemme overens med målet om opfyldelse af et bestemt samfunds demokratiske, sociale og kulturelle behov og garantere pluralisme, herunder kulturel og sproglig mangfoldighed. Som anført af Retten beror legitimiteten i en sådan bredt defineret public service-opgave på, at der stilles kvalitative krav til de tjenester, som tilbydes af et public service-selskab⁽⁴⁰⁾. Definitionen af public service-opgaven kan også afspejle udviklingen og differentieringen af aktiviteterne i den digitale tidsalder og omfatte audiovisuelle tjenester på alle distributionsplatforme.
- (48) Hvad angår definitionen af public service i radio- og tv-sektoren, er Tilsynsmyndighedens rolle begrænset til at kontrollere, at der ikke forekommer åbenbare fejl. Det er ikke Tilsynsmyndighedens opgave at afgøre, hvilke programmer der skal udbydes og finansieres som en tjeneste af almindelig økonomisk interesse, eller at stille spørgsmålstejn ved arten eller kvaliteten af et givet produkt. Der ville imidlertid være tale om en åbenbar fejl i definitionen af public service-opgaven, hvis den omfattede aktiviteter, som ikke med rimelighed kunne anses for at være i overensstemmelse med de demokratiske, sociale og kulturelle behov i de enkelte samfund. Det ville normalt være tilfældet med f.eks. reklamer, e-handel, teleshopping, anvendelse af overtakserede telefonnumre i præmiekonkurrencer⁽⁴¹⁾, sponsorering eller merchandising. Desuden kunne der være tale om en åbenbar fejl, når statsstøtten anvendes til finansiering af aktiviteter, der ikke skaber nogen merværdi i form af opfyldelse af demokratiske, sociale og kulturelle behov i samfundet.
- (49) I denne forbindelse skal der mindes om, at public service-opgaven beskriver de tjenester, der udbydes til offentligheden i almenhedens interesse. Spørgsmålet om definitionen af public service-opgaven må ikke forveksles med spørgsmålet om, hvilken finansieringsordning der er valgt til disse tjenester. Så selv om public service radio- og tv-selskaber kan udføre kommercielle aktiviteter, som f.eks. salg af reklameplads for at sikre sig indtægter, kan sådanne aktiviteter normalt ikke betragtes som en del af public service-opgaven⁽⁴²⁾.

6.2. Mandat og tilsyn

- (50) For at undtagelsesbestemmelsen i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, kan finde anvendelse, skal public service-opgaven være overdraget en eller flere virksomheder ved en officiel akt (f.eks. lovgivning, aftale eller bindende kommissorium).
- (51) Overdragelsesakten/-akterne skal indeholde en klar angivelse af public service-forpligtelsernes art, som anført under afsnit 6.1, og betingelserne for ydelse af kompensationen samt de forholdsregler, der træffes for at undgå overkompensation, og vilkårene for tilbagebetaling af en eventuel overkompensation.
- (52) Hvis public service-opgaven udvides til også at omfatte nye tjenester, skal definitionen og overdragelsesakten/-akterne ændres i overensstemmelse hermed inden for de rammer, EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, afstikker. For at sætte public service-selskaber i stand til hurtigt at reagere på den teknologiske udvikling kan EFTA-staterne også bestemme, at overdragelsen af en ny tjeneste kan finde sted efter den i afsnit 6.7 beskrevne vurdering, før den oprindelige overdragelsesakt konsolideres formelt.
- (53) Det er dog ikke tilstrækkeligt, at public service radio- og tv-selskabet formelt har fået overdraget at udføre en veldefineret public service-opgave. Det er også nødvendigt, at public service-opgaven faktisk udføres som foreskrevet i den formelle aftale mellem staten og den udpegede virksomhed. Det er derfor ønskeligt, at opgavens udførelse kontrolleres af en myndighed eller et særligt udpeget organ på en gennemsigtig og effektiv måde. At der bør være en tilsynsmyndighed eller et tilsynsorgan af denne art, er især indlysende, hvis den udpegede operatør har fået pålagt kvalitetsstandarder. Det er ikke Tilsynsmyndighedens opgave at vurdere, om kvalitetsstandarderne opfyldes: Den må kunne stole på, at EFTA-staterne sikrer det fornødne tilsyn med, at radio- og tv-selskabet udfører sin public service-opgave og bl.a. overholder de kvalitetsstandarder, den omfatter⁽⁴³⁾.
- (54) EFTA-staterne har kompetence til selv at vælge den ordning, der skal sikre et effektivt tilsyn med, at public service-forpligtelserne opfyldes, og dermed sætte Tilsynsmyndigheden i stand til at udføre sine opgaver efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2. Dette tilsyn vil nok kun fungere effektivt, hvis det varetages af et organ, der i praksis er uafhængigt

⁽³⁹⁾ Sag T-442/03, SIC mod Kommissionen, Sml. 2008 II, s. 1161, præmis 201, og TV2-dommen, op.cit., præmis 122-124.

⁽⁴⁰⁾ Disse kvalitative krav er ifølge Retten »begrundelsen for SIEG med hensyn til radio- og tv-virksomhed i det nationale audiovisuelle landskab«. Der er »ingen grund til, at en SIEG med hensyn til radio- og tv-virksomhed defineret bredt, men som ser bort fra de kvalitative krav blev overholdt«, se dommen i sagen SIC mod Kommissionen, op.cit., præmis 211.

⁽⁴¹⁾ Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt præmiekonkurrencer, der indebærer direkte opkald til et overtaksret telefonnummer, i henhold til direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester) skal betragtes som teleshopping eller fjernsynsreklame, henvises til sag C-195/06, Österreichischer Rundfunk (ORF), Sml. 2007 I, s. 8817.

⁽⁴²⁾ Se TV2-dommen, op.cit., præmis 107-108.

⁽⁴³⁾ Se dommen i sagen SIC mod Kommissionen, op.cit. præmis 212.

af public service-selskabets ledelse, og som har beføjelserne, den nødvendige kapacitet og de fornødne midler til at føre regelmæssigt tilsyn, og som foranlediget udstedelse af de relevante påbud, hvis det er nødvendigt for at sikre, at public service-forpligtelserne opfyldes.

- (55) Hvis det ikke med tilstrækkelig sikkerhed fremgår, at public service-opgaven faktisk udføres i overensstemmelse med mandatet, har Tilsynsmyndigheden ikke mulighed for at udføre sine opgaver efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, og vil derfor ikke kunne indrømme en undtagelse efter denne artikel.

6.3. Finansieringsmuligheder for public service radio- og tv-virksomhed

- (56) Public service-forpligtelserne kan være enten kvantitative eller kvalitative eller begge dele. Uanset hvilken form de har, kan det være berettiget, at der ydes en kompensation for dem, så længe de medfører ekstraomkostninger, som public service-selskabet normalt ikke ville have haft.
- (57) Finansieringsordninger kan inddeles i to hovedkategorier, nemlig »énkildefinansiering« og »todelt finansiering«. »Énkildefinansiering« betyder, at public service-selskaberne udelukkende finansieres med offentlige midler, uanset disse midlers form. Systemet med »todelt finansiering« omfatter en række forskellige finansieringsordninger, hvor public service-selskaber finansieres med forskellige kombinationer af statsmidler og indtægter af kommercielle eller public service-aktiviteter, som f.eks. salg af reklameplads eller programmer eller salg af betalingstjenester.
- (58) Resolutionen om public service radio- og tv-virksomhed fastslår følgende: »Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab griber [...] ikke ind i medlemsstaternes beføjelse til at finansiere public service-radio- og -tv-virksomhed, [...]«. Tilsynsmyndigheden har derfor ikke noget principielt imod, at der vælges en todelt finansieringsordning frem for énkildefinansiering.
- (59) Selv om EFTA-staterne frit kan vælge, hvordan de vil finansiere public service radio- og tv-virksomhed, skal Tilsynsmyndigheden ifølge EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, sikre, at statsstøtten ikke påvirker konkurrencen uproportionalt inden for EØS, som anført i punkt 37 ovenfor.

6.4. Krav om åbenhed ved statsstøttevurderingen

- (60) Tilsynsmyndighedens vurdering af statsstøtten kræver en klar og præcis definition af public service-opgaven og en klar og korrekt adskillelse mellem public service-aktiviteter og andre aktiviteter, herunder en klar adskillelse af regnskaberne.
- (61) Det kræves normalt allerede på nationalt niveau, at regnskaberne for public service-aktiviteter holdes adskilt fra regnskaberne for andre aktiviteter, da det er væsentligt for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med anvendelse af offentlige midler. Regnskabsadskillelse er et værktøj til at undersøge påstande om krydssubsidiering og til at forsvare berettiget kompensation for udførelse af opgaver af almindelig økonomisk interesse. Det er kun på basis af en korrekt omkostnings- og indtægtsfordeling, at det kan afgøres, om den offentlige finansiering rent faktisk er begrænset til at dække nettoomkostningerne ved opfyldelse af public service-opgaven og dermed kan accepteres efter EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.
- (62) Ifølge direktiv 2006/111/EF (gennemsigtighedsdirektivet) skal medlemsstaterne sikre gennemsigtigheden i forbindelse med enhver virksomhed, som har fået indrømmet særlige eller eksklusive rettigheder, eller som har fået overdraget udførelsen af en tjeneste af almindelig økonomisk interesse og i forbindelse hermed modtager en kompensation for offentlig tjeneste under en hvilken som helst form, men også udover andre aktiviteter, dvs. aktiviteter, der ikke er public service-aktiviteter. Disse gennemsigtighedskrav består i, a) at de interne regnskaber for de forskellige aktiviteter, dvs. public service-aktiviteter og andre aktiviteter, skal holdes adskilte, b) at der foretages en korrekt allokering af alle omkostninger og indtægter på grundlag af konsekvent anvendte og objektivt begrundede omkostningsregnskabsprincipper, og c) at det klart fremgår, efter hvilke omkostningsregnskabsprincipper de adskilte regnskaber føres ⁽⁴⁴⁾.
- (63) Disse generelle gennemsigtighedskrav gælder også for radio- og tv-selskaber, for så vidt som de har fået overdraget udførelsen af en tjeneste af almindelig økonomisk interesse, modtager offentlig kompensation for denne tjeneste og derudover også udfører andre aktiviteter, der ikke er public service-aktiviteter.
- (64) I radio- og tv-sektoren giver regnskabsadskillelse ingen særlige problemer på indtægtssiden. Hvad indtægtssiden angår, finder Tilsynsmyndigheden derfor, at radio- og tv-selskaberne bør aflægge detaljeret regnskab for alle indtægter af public service-aktiviteter og andre aktiviteter, med angivelse af indtægternes størrelse og hvorfra de stammer.
- (65) På omkostningssiden kan der tages hensyn til alle udgifter ved public service-driften. Udover selskabet også aktiviteter uden for public service-opgavens rammer, må kun de omkostninger, der er knyttet til public service-aktiviteterne, tages i betragtning. Tilsynsmyndigheden erkender, at det i den offentlige radio- og tv-sektor kan være

⁽⁴⁴⁾ Artikel 4 i direktiv 2006/111/EF (gennemsigtighedsdirektivet).

vanskeligere at holde regnskaberne adskilte på omkostningssiden. Det skyldes især, at EFTA-staterne navnlig inden for traditionel radio- og tv-virksomhed kan anse hele selskabets programsætning for at være omfattet af public service-opgaven og samtidig åbne mulighed for en kommerciel udnyttelse heraf. Med andre ord kan public service-aktiviteterne og de aktiviteter, der ikke er public service, i vid udstrækning være fælles om de samme inputs, og det er ikke altid muligt at foretage en korrekt omkostningsadskillelse.

- (66) Omkostninger, der er specifikke for andre aktiviteter end public service-aktiviteter (f.eks. reklameomkostninger), bør altid identificeres klart og regnskabsføres adskilt. Input-omkostninger, der skal bruges til udvikling af aktiviteter såvel inden for som uden for public service-opgaven, bør desuden allokeres proportionalt mellem henholdsvis public service-aktiviteter og andre aktiviteter, hvis det er muligt på en fornuftig måde.
- (67) I andre tilfælde, hvor de samme ressourcer anvendes til udførelse af både public service-opgaver og andre opgaver, bør de fælles input-omkostninger allokeres på grundlag af forskellen mellem selskabets samlede omkostninger med og uden andre aktiviteter end public service-aktiviteterne⁽⁴⁵⁾. I disse tilfælde behøver de omkostninger, der fuldt ud kan henføres til public service-aktiviteter, selv om de også kommer andre aktiviteter end public service-aktiviteter til gode, ikke at blive splittet op mellem de to, men kan i fuldt omfang henregnes under public service-aktiviteterne. Denne forskel i forhold til den fremgangsmåde, der normalt følges i forsyningssektorerne, hænger sammen med den offentlige radio- og tv-sektors særlige karakteristika. I den offentlige radio- og tv-sektor skal der tages hensyn til nettoindtægterne af kommercielle aktiviteter i tilknytning til public service-aktiviteterne med henblik på beregning af nettoomkostningerne ved public service-opgaven og derigennem nedbringelse af public service-kompensationen. Det mindsker den risiko for krydssubsidiering, der opstår, hvis fælles omkostninger henføres under public service-aktiviteterne.
- (68) Det bedste eksempel på den situation, der beskrives ovenfor, er omkostningerne ved at producere programmer inden for rammerne af radio- og tv-selskabets public service-opgave. Disse programmer tjener både til at opfylde public service-opgaven og til at tiltrække lyttere og seere med henblik på salg af reklameplads. Men det er praktisk taget umuligt med tilstrækkelig stor sikkerhed at sætte tal på, hvor stor en del af programmet der opfylder public service-opgaven, og i hvor høj grad det genererer reklameindtægter. Der er derfor risiko for, at allokeringen af programomkostningerne mellem de to aktiviteter bliver vilkårlig og meningsløs.
- (69) Tilsynsmyndigheden mener, at finansiell gennemsigtighed kan fremmes yderligere gennem en passende organisatorisk adskillelse mellem public service-aktiviteter og andre aktiviteter inden for public service-selskabet. En funktionel eller strukturel adskillelse vil normalt gøre det lettere allerede fra starten at undgå krydssubsidiering af kommercielle aktiviteter og at sikre interne afregningspriser og overholdelse af arm's length-princippet. Tilsynsmyndigheden opfordrer derfor EFTA-staterne til at overveje at indføre funktionel eller strukturel adskillelse af væsentlige kommercielle aktiviteter, der kan adskilles, som en form for bedste praksis.

6.5. Nettoomkostningsprincip og overkompensation

- (70) Eftersom overkompensation ikke er nødvendig for udførelsen af tjenesten af almindelig økonomisk interesse, er der principielt tale om uforenelig statsstøtte, som skal tilbagebetales til staten, dog med forbehold af de nærmere bestemmelser om public service radio- og tv-virksomhed, der er anført i dette afsnit.
- (71) Tilsynsmyndigheden tager udgangspunkt i den betragtning, at statslig finansiering normalt er nødvendig for, at virksomheden kan opfylde sine public service-opgaver. Men for at opfylde proportionalitetskriterierne må den offentlige kompensation normalt ikke overstige nettoomkostningerne ved public service-opgaven, når der også tages hensyn til andre direkte eller indirekte indtægter af public service-opgaven. Det er derfor nettoindtægterne ved alle kommercielle aktiviteter i tilknytning til public service-aktiviteten, der skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af nettoomkostningerne ved public service-opgaven.
- (72) Virksomheder, der modtager kompensation for udførelse af en public service-opgave, må normalt gerne have et rimeligt overskud. Dette overskud består af en forrentning af egenkapitalen, der tager højde for den risiko, virksomheden løber, eller det forhold, at der ikke foreligger nogen risiko. I radio- og tv-sektoren udføres public service-opgaven ofte af selskaber, der ikke er overskudsdrævnende eller ikke er nødt til at forrente den indsatte kapital, og som

⁽⁴⁵⁾ Dette indebærer en henvisning til den hypotetiske situation, hvor de aktiviteter, der ikke er public service-aktiviteter, ophører: De omkostninger, som herved undgås, udgør den del af de fælles omkostninger, der skal henregnes til aktiviteter, som ikke er omfattet af public service-opgaven.

ikke udøver nogen anden aktivitet end public service-aktiviteten. Tilsynsmyndigheden mener ikke, at det i sådanne situationer er rimeligt at indregne et overskudselement i den kompensation, der ydes for varetagelse af public service-opgaven⁽⁴⁶⁾. I andre tilfælde, f.eks. hvor specifikke public service-forpligtelser overdrages til kommercielt drevne virksomheder, som er nødt til at forrente den kapital, der er investeret i dem, vil det derimod kunne være rimeligt, at der tages hensyn til et overskudselement svarende til en rimelig forrentning af kapitalen under hensyn-tagen til risikoen, når det er berettiget, og når det er nødvendigt for opfyldelsen af public service-forpligtelserne.

- (73) Public service radio- og tv-selskaber kan få en årlig overkompensation ud over nettoomkostningerne ved public service-opgaven (»public service-reserver«), hvis det er nødvendigt for at sikre finansieringen af deres public service-forpligtelser. Generelt mener Tilsynsmyndigheden, at et beløb på op til 10 % af de årlige, budgetterede udgifter ved public service-opgaven kan anses for nødvendigt for at modvirke udsving i omkostninger og indtægter. Overkompensation over denne grænse skal normalt tilbagebetales uden unødigt forsinkelse.
- (74) Public service radio- og tv-selskaber må undtagelsesvis have lov til at beholde et beløb på over 10 % af de årlige, budgetterede udgifter ved deres public service-opgave i behørigt begrundede tilfælde. Dette kan kun accepteres, hvis denne overkompensation på en bindende måde er specielt øremærket på forhånd til større engangsudgifter, der er nødvendige for at udføre public service-opgaven⁽⁴⁷⁾. Brugen af en sådan specielt øremærket overkompensation bør også være tidsbegrænset afhængigt af dens anvendelsesformål.
- (75) For at give Tilsynsmyndigheden mulighed for at varetage sine opgaver skal EFTA-staterne opstille vilkårene for, hvordan public service-selskaberne må bruge ovennævnte overkompensation.
- (76) Ovennævnte overkompensation må kun bruges til finansiering af public service-aktiviteter. Krydssubsidiering af kommercielle aktiviteter er ikke berettiget og udgør uforenelig statsstøtte.

6.6. Finansielle kontrolordninger

- (77) EFTA-staterne skal indføre ordninger, som skal sikre, at der ikke er nogen overkompensation, jf. dog bestemmelserne i punkt 72-76. De skal sikre regelmæssig og effektiv kontrol med brugen af de offentlige midler for at forhindre overkompensation og krydssubsidiering og for at undersøge »public service-reservernes« størrelse og brugen af dem. Det er op til EFTA-staterne at vælge den bedst egnede og mest effektive måde at føre kontrol på i deres nationale radio- og tv-system, idet de også skal tage hensyn til behovet for at sikre sammenhængen med de ordninger, der findes for tilsyn med opfyldelsen af public service-opgaven.
- (78) Sådanne kontrolordninger vil nok kun fungere effektivt, hvis de gennemføres af et organ uden for og uafhængigt af public service-selskabet med regelmæssige mellemrum, helst hvert år. EFTA-staterne skal sikre, at der kan iværksættes effektive foranstaltninger for at inddrive overkompensation, der ikke opfylder bestemmelserne i det foregående afsnit 6.5, og krydssubsidiering.
- (79) Public service radio- og tv-selskabers finansielle situation bør granskes indgående ved udløbet af hver finansieringsperiode, som fastsat i EFTA-staternes nationale regler for radio- og tv-virksomhed, eller, hvis der ikke findes en sådan finansieringsperiode, en periode, som normalt ikke må overstige fire år. Eventuelle »public service-reserver«, der består ved finansieringsperiodens udløb eller ved udløbet af en tilsvarende periode, som anført ovenfor, skal medtages ved beregningen af public service-selskabets finansielle behov for den næste periode. I tilfælde af, at »public service-reserver« gentagne gange udgør over 10 % af de årlige public service-omkostninger, skal EFTA-staterne undersøge, om finansieringen tilpasses efter public service-selskabernes faktiske finansielle behov.

6.7. Differentiering af public service radio- og tv-virksomhed

- (80) I de senere år er der sket store forandringer på de audiovisuelle markeder, hvilket har ført til den vedvarende udvikling og differentiering af udbuddet af radio- og tv-programmer. Dette har rejst nye spørgsmål om anvendelsen af statsstøttereglerne på audiovisuelle tjenester, der strækker sig ud over radio- og tv-virksomhed i traditionel forstand.
- (81) I denne forbindelse mener Tilsynsmyndigheden, at public service-selskaber må være i stand til at udnytte de muligheder, som digitaliseringen og de mange forskellige distributionsplatforme frembyder, på et teknologineutralt grundlag og til gavn for samfundet. For at sikre, at public service-selskaberne spiller en fundamental rolle i den nye

⁽⁴⁶⁾ Denne bestemmelse afskærer naturligvis ikke public service-selskaber fra at opnå en fortjeneste af deres kommercielle virksomhed, der ikke falder ind under public service-opgaven.

⁽⁴⁷⁾ Sådanne særlige reserver kan f.eks. være berettigede, hvor der er tale om større teknologiinvesteringer (f.eks. digitalisering), som er planlagt til et bestemt tidspunkt og er nødvendige for opfyldelsen af public service-opgaven, eller større reorganiseringer, der er nødvendige for at sikre public service-selskabets kontinuerlige drift inden for en veldefineret periode.

digitale verden, må de kunne få statsstøtte til at udbyde audiovisuelle tjenester via nye distributionsplatforme, der er rettet mod den brede offentlighed eller grupper med særlige interesser, forudsat at de tager sigte på at dække de samme demokratiske, sociale og kulturelle behov i det pågældende samfund og ikke har uproportionale virkninger på markedet, der ikke er nødvendige for udførelsen af public service-opgaven.

- (82) Sideløbende med den hurtige udvikling på radio- og tv-markederne har også radio- og tv-selskabernes forretningsmodeller ændret sig. Radio- og tv-selskaberne søger i stigende grad i forbindelse med opfyldelsen af deres public service-opgave at finde nye finansieringskilder, som f.eks. online-reklamer eller levering af bestemte tjenester mod betaling (de såkaldte betalingstjenester, som f.eks. adgang til deres arkiv mod betaling af et gebyr, tv-kanaler rettet mod et specielt publikum på pay-per-view basis, adgang til mobiltjenester mod betaling af et fast beløb, tidsforskudt adgang til tv-programmer mod betaling af et gebyr, online-downloads mod betaling osv.). Betalingselementet i betalingstjenester kan f.eks. bero på de netværksafgifter eller royalties for copyrights, som radio- og tv-selskabet skal betale (f.eks. hvis der leveres tjenester over mobilplatforme mod betaling af et mobildistributionsgebyr).
- (83) Selv om public service-tjenesterne traditionelt set har været frit tilgængelige, finder Tilsynsmyndigheden, at et direkte betalingselement i sådanne tjenester ganske vist påvirker seernes adgang⁽⁴⁸⁾, men ikke nødvendigvis er ensbetydende med, at disse tjenester klart falder uden for public service-opgavens rammer, forudsat at betalingselementet ikke ødelægger det særlige forhold, der kendetegner public service, og som adskiller public service fra den rent kommercielle virksomhed, nemlig at public service tilgodeser borgernes sociale, demokratiske og kulturelle behov⁽⁴⁹⁾. Betalingselementet er et af de aspekter, der skal tages med i betragtning ved afgørelsen af, om disse tjenester indgår i public service-opgaven eller ej, fordi det kan påvirke tjenestens universalitet og generelle udformning samt dens indvirkning på markedet. Forudsat at en given tjeneste med et betalingselement tilgodeser konkrete sociale, demokratiske og kulturelle behov i samfundet uden at medføre uproportionale virkninger for konkurrencen og den grænseoverskridende samhandel, vil EFTA-staterne også kunne give public service radio- og tv-selskaber til opgave at udføre en sådan tjeneste som led i deres public service-opgave.
- (84) Som anført ovenfor kan statsstøtte til public service-selskaber anvendes til distribution af audiovisuelle tjenester på alle platforme, hvis de væsentlige krav i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, er opfyldt. Med henblik herpå skal EFTA-staterne ved en forudgående evalueringsprocedure baseret på en åben offentlig høring undersøge, om public service-selskabernes planlagte væsentlige nye audiovisuelle tjenester opfylder kravene i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, dvs. om de med hensyn til public service radio- og tv-virksomhed tilgodeser demokratiske, sociale og kulturelle behov i samfundet, og samtidig tage hensyn til de potentielle virkninger for samhandels- og konkurrencevilkårene.
- (85) Det er op til EFTA-staten at afgøre, hvad der under hensyntagen til de forhold, der præger radio- og tv-markedet, og udviklingen på dette marked samt de tjenester, public service-selskabet i forvejen udbyder, skal betragtes som en »væsentlig ny tjeneste«. En aktivitetens »nye« karakter kan bl.a. bero på dens indhold og på forbrugsmåden⁽⁵⁰⁾. Ved vurdering af, om der er tale om en »væsentlig« tjeneste, kan der f.eks. tages hensyn til, hvilke finansielle ressourcer det har krævet at udvikle den, og hvilke virkninger den ventes at få for efterspørgslen. Væsentlige ændringer i eksisterende tjenester skal vurderes på samme måde som væsentlige nye tjenester.
- (86) EFTA-staterne kan selv bestemme, hvordan de bedst kan sikre, at audiovisuelle tjenester opfylder de materielle betingelser i EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, under hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende i deres nationale radio- og tv-system, og behovet for at beskytte public service radio- og tv-selskabers redaktionelle uafhængighed.
- (87) Af gennemsigtighedshensyn og for at sikre, at beslutningerne træffes på et velfunderet grundlag under hensyntagen til alle relevante oplysninger, skal alle interesserede parter have ret til at fremsætte bemærkninger angående den planlagte væsentlige nye tjeneste som led i en åben høring. Udfaldet af høringen, den vurdering, der anlægges, og begrundelsen for den beslutning, der træffes, skal stilles til rådighed for offentligheden.

⁽⁴⁸⁾ Som Europarådet anførte i sin rekommandation om public service-mediernes opgaver i informationssamfundet, »... kunne medlemsstaterne overveje supplerende finansieringsløsninger under behørig hensyntagen til markeds- og konkurrenceforholdene. For nye, individualiserede tjenesters vedkommende kunne medlemsstaterne overveje at give public service-medier adgang til at opkræve betaling (...). Ingen af disse løsninger bør dog bringe public service-mediernes universalitet i fare eller føre til diskrimination mellem forskellige samfundsgrupper (...). Ved udformningen af nye finansieringssystemer bør medlemsstaterne tage hensyn til arten af det indhold, der tilbydes, i den almene og fælles interesse«.

⁽⁴⁹⁾ For eksempel mener Tilsynsmyndigheden, at krav om direkte betaling fra brugerne for levering af særlige premium-programmer normalt skal betragtes som kommerciel virksomhed. Derimod mener Tilsynsmyndigheden f.eks. ikke, at opkrævning af rene transmissionsgebyrer for levering af en afbalanceret og varieret programflade over nye platforme, såsom mobile medier, vil gøre udbuddet til en kommerciel virksomhed.

⁽⁵⁰⁾ For eksempel er Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at nogle former for lineær transmission, som f.eks. når nyhedsudsendelserne i tv transmitteres samtidig på andre platforme (såsom internet, mobile medier), ikke skal betragtes som »nye« i dette kapitel. Hvorvidt andre former for transmission af public service-selskabers programmer på andre platforme skal anses for at være væsentlige nye tjenester, bør afgøres af EFTA-staterne under hensyn til de pågældende tjenesters særlige karakteristika.

- (88) For at sikre, at den offentlige finansiering af væsentlige nye audiovisuelle tjenester ikke påvirker samhandelen og fordrejer konkurrencevilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, skal EFTA-staterne på grundlag af udfaldet af den åbne høring vurdere en ny tjenestes samlede virkning på markedet ved at sammenligne situationen med og uden den planlagte nye tjeneste. Ved vurderingen af, hvordan markedet påvirkes, bør f.eks. følgende relevante aspekter tages i betragtning: Spørgsmålet om, hvorvidt der findes lignende eller alternative tilbud, redaktionel konkurrence, markedsstruktur, public service-selskabets markedsstilling, konkurrencens omfang og potentielle virkninger for private initiativer. Disse virkninger skal afvejes mod de pågældende tjenesters værdi for samfundet. Er der tale om overvejende negative virkninger på markedet, vil statsmidler til audiovisuelle tjenester kun forekomme proportionale, hvis de er berettigede på grundlag af den merværdi, de skaber i form af opfyldelse af demokratiske, sociale og kulturelle behov i samfundet ⁽⁵¹⁾, idet der også tages hensyn til det samlede eksisterende public service-tilbud.
- (89) En sådan vurdering vil kun være objektiv, hvis den foretages af et organ, som i praksis er uafhængigt af public service-selskabets ledelse, også når det gælder medlemmernes til- og fratreden, og har tilstrækkelig kapacitet og de fornødne midler til at udføre sine opgaver. EFTA-staterne skal kunne udforme en procedure, der står i forhold til markedets størrelse og public service-selskabets stilling på markedet.
- (90) Ovenstående betragtninger er ikke til hinder for, at public service radio- og tv-selskaber kan afprøve innovative nye tjenester (f.eks. i form af pilotprojekter) i begrænset målestok (f.eks. målt i tid og seertal) med det formål at sondere, om en planlagt tjeneste er gennemførlig og vil skabe en merværdi, forudsat at en sådan afprøvningsfase ikke kan sidestilles med indførelse af en færdigudviklet væsentlig ny audiovisuel tjeneste.
- (91) Tilsynsmyndigheden mener, at ovennævnte vurdering på nationalt plan vil bidrage til at sikre, at EØS' statsstøtte-regler overholdes. Dette anfægter ikke Tilsynsmyndighedens og Kommissionens beføjelse til at kontrollere, om EFTA-staterne overholder EØS-aftalens bestemmelser, eller deres ret til at gribe ind, hvor det skønnes nødvendigt, bl.a. på grundlag af klager eller på eget initiativ.

6.8. Proportionalitet og markedsadfærd

- (92) I henhold til EØS-aftalens artikel 59, stk. 2, må public service radio- og tv-selskaber ikke udøve nogen aktiviteter, som vil medføre uproportionale konkurrencefordrejninger, der ikke er nødvendige for at udføre public service-opgaven. Det kan f.eks. lovligt indgå som led i public service-selskabers public service-opgave generelt, at de skal købe premium-programmer. Men det vil føre til uproportionale markedsfordrejninger, hvis public service-selskaber beholder de eksklusive premium-rettigheder uden at benytte dem selv og uden at give licens på dem på en gennemsigtig måde og i rimelig tid. Tilsynsmyndigheden opfordrer derfor EFTA-staterne til at sikre, at public service-selskaber også overholder proportionalitetsprincippet med hensyn til erhvervelse af premium-rettigheder, og til at fastsætte regler for public service-selskabers licensgivning på ubenyttede eksklusive premium-rettigheder.
- (93) Når public service-selskaber udøver kommercielle aktiviteter, er de forpligtede til at overholde markedsprincipperne, og når de optræder gennem kommercielle datterselskaber, er de forpligtede til at operere uafhængigt i forhold til disse datterselskaber (arm's length-princippet). EFTA-staterne skal sikre, at public service radio- og tv-selskaber overholder arm's length-princippet, foretager deres kommercielle investeringer i overensstemmelse med det markeds-økonomiske investeringsprincip og afholder sig fra enhver konkurrenceskadelig praksis over for deres konkurrenter på grundlag af deres offentlige støtte.
- (94) Som eksempel på konkurrenceskadelig praksis kan nævnes underbudspriser. Et public service radio- og tv-selskab kan føle sig fristet til at presse sine reklamepriser eller priserne på andre aktiviteter, der ikke er public service-aktiviteter (som f.eks. kommercielle betalingstjenester), ned under den pris, der med rimelighed kan betragtes som markedsprisen, for at reducere konkurrenternes indtægter, for så vidt som det deraf følgende indtægtstab dækkes af den offentlige kompensation. En sådan adfærd kan ikke anses for at indgå som en normal del af den public service-opgave, selskabet har fået overdraget, og vil under alle omstændigheder ændre handels- og konkurrencevilkårene i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområdet i et omfang, der strider mod de fælles interesser og dermed være i strid med EØS-aftalens artikel 59, stk. 2.
- (95) I lyset af forskellene mellem de enkelte markedsituationer skal det vurderes, om public service-selskaber overholder markedsprincipperne, og især om de underbyder priser i deres kommercielle tilbud, eller om de respekterer proportionalitetsprincippet ved køb af premium-rettigheder ⁽⁵²⁾. Vurderingen foretages fra sag til sag, idet der tages hensyn til de særlige forhold, som kendetegner det pågældende marked og den pågældende tjeneste.

⁽⁵¹⁾ Se også fodnote 40 vedrørende begrundelsen for SIEG med hensyn til radio- og tv-virksomhed.

⁽⁵²⁾ Et af de relevante spørgsmål kan f.eks. være, om public service-selskaberne konstant overbyder i forbindelse med premium-rettigheder, så det strækker sig videre end det, der er nødvendigt i forbindelse med public service-opgaven, og medfører uproportionale fordrejninger på markedet.

(96) Tilsynsmyndigheden mener, at det i første række er op til de nationale myndigheder at sikre, at public service-selskaberne overholder markedsprincipperne. Med henblik herpå skal EFTA-staterne indføre hensigtsmæssige ordninger, som giver mulighed for effektivt at vurdere en eventuel klage på nationalt plan.

(97) Uanset ovenstående punkt kan Tilsynsmyndigheden gribe ind på grundlag af EØS-aftalens artikel 53, 54, 59 og 61, når det er nødvendigt.

7. **Anvendelse**

(98) Dette kapitel vil blive anvendt fra den første dag efter Tilsynsmyndighedens vedtagelse heraf. Det vil erstatte det tidligere kapitel om anvendelse af statsstøtteregler på public service radio- og tv-virksomhed i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte.

(99) I overensstemmelse med kapitlet om reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte⁽⁵³⁾ vil Tilsynsmyndigheden i forbindelse med uanmeldt støtte anvende

(a) dette kapitel, hvis støtten blev ydet efter dets vedtagelse

(b) det tidligere kapitel om anvendelse af statsstøtteregler på public service radio- og tv-virksomhed, der blev vedtaget den 23. april 2004, i alle andre tilfælde.

⁽⁵³⁾ Vedtaget ved afgørelse nr. 154/07/KOL af 3. maj 2007 om 63. ændring af retningslinjerne for statsstøtte med henblik på ajourføring og indarbejdelse af et nyt kapitel om reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte (EUT L 73 af 19.3.2009, s. 23, og EØS-tillæg nr. 15 af 19.3.2009, s. 1), findes på Tilsynsmyndighedens websted: <http://www.eftasurv.int/?1=1&showLinkID=15119&1=1>.

BERIGTIGELSER**Berigtigelse til Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 392/2012 af 1. marts 2012 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU for så vidt angår energimærkning af husholdningstørretumblere**

(Den Europæiske Unions Tidende L 123 af 9. maj 2012)

Side 3, artikel 8:

I stedet for: »29. maj 2012«

læses: »29. maj 2013«.

Side 3, artikel 9, stk. 1:

I stedet for: »29. september 2012«

læses: »29. september 2013«.

Side 3, artikel 9, stk. 2:

I stedet for: »29. maj 2012«

læses: »29. maj 2013«.

Side 3, artikel 9, stk. 3:

I stedet for: »29. maj 2012«

læses: »29. maj 2013«.

Side 3, artikel 10, stk. 2:

I stedet for: »2. Den anvendes fra den 29. maj 2012. Artikel 3, litra d) og e), og artikel 4, litra b), c) og d), anvendes dog fra den 29. september 2012.«

læses: »2. Den anvendes fra den 29. maj 2013. Artikel 3, litra d) og e), og artikel 4, litra b), c) og d), anvendes dog fra den 29. september 2013.«

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA